Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1920-08-04

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 7 0 3

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/9999

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ		ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ	
Ἐτησία	Σελ. 12	Ἐτησία	Σελ. 15
Ἑξάμηνος	» 6	Ἑξάμηνος	» 8

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Β΄ (ΙΕ΄) ΑΡΙΘ. 68 (702).

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 4ῃ Αὐγούστου 1920.

ΡΟΔΟΣ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟΣ

Τὰ χαρμόσυνα ἐθνικὰ γεγονότα ἐν Θράκῃ καὶ Μ. Ἀσίᾳ ἀπερρόφησαν ὅλην σχεδὸν τὴν προσοχὴν ἡμῶν ὥστε νὰ λησμονῶμεν τὴν ἰδίαν ἡμῶν τύχην, καὶ τοῦτο βεβαίως ὀφείλεται εἰς τὴν στενωτάτην ἐθνικὴν ἀλληλεγγύην πρὸς πάντα τἆλλα τμήματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ κατάληψιν τῆς Θράκης μέχρι τῆς Τσατάλτσας καὶ τὴν νικηφόρον προέλασιν τοῦ Ἑλλην. στρατοῦ ἐν Μ. Ἀσίᾳ οὐδεμία ὑπάρχει ἐκεῖθεν ἀνησυχία περὶ τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων ἡμῶν, καὶ ἤδη ἀναγκαίως ἐπανερχόμεθα εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς ἕνεκα τῆς προκυψάσης ἑλληνοϊταλικῆς διαφορᾶς, καθ' ἣν ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἀρνεῖται νὰ ὑπογράψῃ τὴν Τουρκικὴν συνθήκην εἰρήνης, τῆς Ἰταλίας ἀρνουμένης νὰ ἐκτελέσῃ τὴν συνομολογηθεῖσαν μεταξὺ Τιττόνη καὶ Βενιζέλου Ἰταλοελληνικὴν συμφωνίαν περὶ ἀποδόσεως τῆς Δωδεκαννήσου μετὰ τῆς Ρόδου εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπ' ἀνταλλάγμασιν ἐν Μ. Ἀσίᾳ καὶ ἐν Β. Ἠπείρῳ.

Ἡ Ἰταλικὴ ἀντιπροσωπεία δι- ἐνῷ ἡ Ἑλλὰς κατέλαβε μεγαλειτέρας τῶν προβλεπομένων ἐκτάσεις, δικαιοῦται νὰ ἀκυρώσῃ τὴν Ἑλληνοϊταλικὴν συμφωνίαν ἡ δὲ Ἰταλικὴ Γερουσία καὶ διεμαρτύρησεν αὐτὴν διὰ ψηφοφορίας.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρηματολογικῆς καινοσπουδίας τοῦ Τύπου ἀνεμείχθη καὶ τὸ ὄνομα καὶ ἡ τύχη τῆς Κύπρου μετὰ τῶν τῆς Δωδεκαννήσου, ὅτι δῆθεν ἡ Ἰταλία δικαιοῦται νὰ κρατήσῃ τὴν Ρόδον, ἐφόσον καὶ ἡ Ἀγγλία κρατεῖ τὴν Κύπρον.

Ἀληθὲς εἶναι ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ γνωρίζῃ ὅσα λέγονται καὶ τεκταίνονται ἐν τοῖς κοινοῖς καὶ κατ' ἰδίαν διαβουλίοις τῶν ἰσχυρῶν ἐπὶ ζητημάτων ἀφορώντων εἰς μεγάλα καὶ ζωτικὰ συμφέροντα αὐτῶν, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ὁποίων μετέρχονται οὗτοι παντοῖα μέσα καὶ τεχνάσματα διπλωματικὰ καὶ ἄλλα. Ἥκιστα δ' ἡμεῖς ἀπώτατα τῶν μεγάλων πολιτικῶν κέντρων διατελοῦντες ἐπιτρέπεται καὶ νὰ εἰκάσωμεν περὶ τῶν ἐν τοῖς διπλωματικοῖς παρασκηνίοις συμβαινόντων καὶ ὑπολείπεται μόνον ἀπό τινων συναφῶν γεγονότων καὶ πράξεων γνωστῶν νὰ ἐκφέρωμεν κρίσεις τινὰς πιθανὰς περί τινων ἐθνικῶν ἡμῶν ὑποθέσεων ἀφορωσῶν ἀμέσως τὴν ἡμετέραν Νῆσον καὶ τοὺς γείτονας καὶ ἀδελφοὺς Δωδεκανησίους μετὰ τῆς Ρόδου.

Ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ σχεδίου τῆς Τουρκικῆς συνθήκης ἐξεφράσαμεν τοὺς φόβους ἡμῶν ὅτι ἡ Δωδεκάνησος μετὰ τῆς Ρόδου καὶ ἡ Κύπρος παραχωρούμεναι ὑπὸ τῆς Τουρκίας, οὐχὶ εἰς τοὺς Συμμάχους συλλήβδην, ἀλλ' ἐκεῖναι μὲν μετὰ τοῦ Καστελλορρίζου εἰς τὴν Ἰταλίαν, αὕτη δὲ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἐτίθεντο ὑπὸ τὴν ὁριστικὴν κυριαρχίαν τῶν δύο τούτων Μ. Δυνάμεων καὶ διεπράττετο οὕτω κατάφωρος καὶ ἀσύγγνωστος παραβίασις τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικοτήτων καὶ τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας καὶ τοῦ ἐθνολογ. δικαίου.

Ἔκτοτε εἶχεν ἀποφασισθῇ ἀμετακλήτως ἡ τύχη τῶν Ἑλληνικωτάτων τούτων νήσων, αἱ ἐνστάσεις δὲ σήμερον τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ ἡ ἄρνησις αὐτοῦ νὰ ὑπογράψῃ τὴν Τουρκικὴν συνθήκην εἶναι ἀγωνιώδεις προσπάθειαι πρὸς καθησύχασιν τῆς κοινῆς ἐν τῷ Ἑλληνισμῷ γνώμης, διηνεκῶς ἐξεγειρομένης κατὰ τῆς αὐτόχρημα ἁρπαγῆς ταύτης Ἑλληνικωτάτων χωρῶν.

Τὰ δῆθεν ἀνταλλάγματα πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀλλαχοῦ τῆς Τουρκίας εἶναι προφάσεις καὶ δικαιολογίαι δυσκόλως συγκαλυπτόμεναι, διότι, ὡς ἄλλα ἔθνη ἀποκατεστάθησαν ὁλοκληρωτικῶς, οὐδ' αὐτῶν τῶν Ἑβραίων ἐξαιρουμένων, ὧν μετὰ σιδηρᾶς ἐπιμονῆς παρασκευάζεται ἡ ἀποκατάστασις ἐν Παλαιστίνῃ, καίτοι οὗτοι ἀποτελοῦσι σήμερον τὸ δέκατον τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ αὐτῆς, καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς δικαιοῦται ν' ἀναλάβῃ ὁλόκληρον τὴν ἐθνικὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

Ἡ Τουρκικὴ συνθήκη ἐντούτοις καταλείπει ἔτι ὑπὸ τὴν Τουρκίαν οὐ μόνον τὴν Ἑλληνικωτά[illegible] καὶ ἄλλας ἑκατοντάδας χιλιάδων Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν ἀνὰ τὴν ὑπολειπομένην Τουρκικὴν ἐπικράτειαν.

Εὐτύχημα δὲ εἶναι ὅτι ἡ Ἑλλὰς διαφυλάξασα τὰς δυνάμεις αὐτῆς ἀκμαίας, χάρις εἰς τὴν πατριωτικὴν πρόνοιαν τοῦ Βασιλέως αὐτῆς, ἐγένετο ἱκανὴ νὰ συντρίψῃ τὴν μεμελετημένην Τουρκικὴν ἀντίστασιν καὶ νὰ καταλάβῃ νικηφόρως τὰς παραχωρηθείσας εἰς αὐτὴν χώρας, ἄλλως διέτρεχε τὸν κίνδυνον νὰ ἴδῃ τροποποιουμένην τὴν Τουρκικὴν συνθήκην ἐπὶ ζημίᾳ της ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ καταλάβῃ καὶ διατηρήσῃ ταύτας ἐν ἀσφαλείᾳ διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς δυνάμεων.

Ἡ χρηματολογικὴ καινοσπουδία τοῦ τύπου ὅλων τῶν πρωτευουσῶν, ἐπεκτεινομένη εἰς εὐρείας ἐκτάσεις, οὐδὲν δύναται νὰ γνωρίζῃ περὶ τῶν ἐν τοῖς διπλωματικοῖς παρασκηνίοις λεγομένων καὶ πραττομένων, καὶ διὰ τοῦτο αἱ περὶ τούτων σπερμολογούμεναι πολλάκις τῆς ἡμέρας ἀγγελίαι συγκρούονται καὶ ἀλληλαναιροῦνται εἴτε πρὸς παραπλάνησιν τῆς κοινῆς γνώμης ἐπινοούμεναι εἴτε καὶ πρὸς βολιδοσκόπησιν αὐτῆς καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων κυβερνήσεων.

Εἰς τὸ σχέδιον τῆς Τουρκικῆς συνθήκης ἐπηκολούθησαν γεγονότα προμηνύοντα δυσάρεστα διὰ τὴν Κυπριακὴν ὑπόθεσιν οἷα αἱ ἀλλεπάλληλοι ἐν τῇ ἀγγλικῇ βουλῇ ἐπίσημοι δηλώσεις ὅτι οὐδεμία ἐγένετο σκέψις περὶ πολιτικῆς μεταβολῆς ἐν Κύπρῳ, ὁ διορισμὸς ὁριστικοῦ Ἁρμοστοῦ μετὰ διετῆ χηρείαν τῆς ἀνωτάτης ταύτης θέσεως καὶ ἡ ἀπαγόρευσις Κυπρίων ἐθελοντῶν διὰ τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν, πολεμοῦντα κατ' ἐντολὴν τῶν Μ. Δυνάμεων πρὸς ἐπιβολὴν τῆς Τουρκικῆς συνθήκης.

Τὴν ἀπαισιοδοξίαν ταύτην ἐμπνέουσιν αὐτὰ τὰ γεγονότα, ἣν εὐχόμεθα νὰ διαψεύσωσι νεώτερα τοιαῦτα, δέον ἐντούτοις ν' ἀποβλέπωμεν εἰς αὐτὰ μετὰ νηφαλιότητος καὶ διορατικότητος καὶ στερρῶς ἐχόμενοι τῶν ἐθνικῶν δικαίων ἡμῶν νὰ ρυθμίζομεν τὰ καθ' ἡμᾶς κατὰ τρόπον διαδηλοῦντα πρὸς τοὺς κρατοῦντας, ὅτι παρ' ὅλην τὴν νομιμοφροσύνην ἡμῶν ἀπόφασιν ἔχομεν νὰ διεκδικήσωμεν τὴν ἐθνικὴν καὶ πολιτικὴν ἀποκατάστασίν μας δι' ὅλων τῶν νομίμων τρόπων καὶ μέσων, μεχρισοῦ πεισθῶσιν οὗτοι ὅτι ἀποβαίνει ἀδύνατος ἡ ἐπὶ μακρὸν παράτασις τῆς κυριαρχίας αὐτῶν ἐπὶ χώρας, πρὸς ἥν, πλὴν τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ λαοῦ αὐτῆς, θὰ εἶναι πάντοτε ξένοι.

ΦΥΣΙΚΑ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

ΕΚ ΤΩΝ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΦΟΥΡΝΕ

Διεθέσαμεν πολὺν χῶρον καὶ εἰς συνεχῆ φύλλα τοῦ «Κυπρ. Φύλακος» πρὸς ἀναδημοσίευσιν τῶν μᾶλλον ἐνδιαφερόντων τοὺς Ἕλληνας ἀναγνώστας μερῶν τῶν ἱστορικῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ Γάλλου ναυάρχου, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀνατεθῆ ἡ θλιβερὰ ἐντολὴ ἵνα ἐξαναγκάσῃ τὴν Ἑλλάδα νὰ παραδώσῃ τὸν ἐλαφρὸν στόλον καὶ τὸ μέγιστον μέρος τοῦ ὁπλισμοῦ τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ αὐτῆς, κατέληξε δὲ ὁ καταναγκασμὸς ἐκεῖνος εἰς τὴν φυσικὴν καὶ ἀναγκαίαν ἄμυναν τῆς ἐθνικῆς καὶ τῆς στρατιωτικῆς τιμῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν 19)1 Δεκεμβρίου 1916, τὰ συμβεβηκότα δ' ἐκεῖνα ἤγαγον εἰς τὴν ἔνοπλον κατὰ ξηρὰν καὶ διὰ θαλάσσης ἐνέργειαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἔξωσιν τοῦ λαοφιλεστάτου Βασιλέως Κωνσταντίνου, ὅστις, καίτοι εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ τὸν λαὸν ὅλον καὶ τὸν στρατὸν ἑτοίμους [illegible] αὐτῶν, ἀπεχώρησεν Ἐκεῖνος ἐξ Ἑλλάδος ἵνα ἀποσοβήσῃ καταστροφὰς καὶ αἱματοχυσίαν ὀλεθρίας.

Οὐδεμίαν ἀφίνουσιν ἀμφιβολίαν τὰ ἐν λόγῳ ἀπομνημονεύματα ὅτι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία, καὶ μάλιστα ἡ πρώτη, ἤθελον νὰ παράσχωσι πᾶσαν δυνατὴν βοήθειαν εἰς τὴν Σερβίαν, ἥτις θὰ συνετρίβετο ἀσφαλῶς ὑπὸ τῶν ἐπελθουσῶν κατ' αὐτῆς συγχρόνως Γερμανοβουλγαρικῶν δυνάμεων. Ἡ μεγάλη ἀποτυχία τῶν Συμμάχων ἐν Καλλιπόλει εἶχε καταστήσει αὐτοὺς εὐερεθίστους καὶ ἤθελον ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ νὰ περισώσωσιν ὅ,τι ἦτο δυνατὸν ἐκ τοῦ γοήτρου αὐτῶν, ἐπειδὴ ὅμως δὲν διέθετον δυνάμεις στρατιωτικὰς ἀπεφάσισαν νὰ ἐξαναγκάσωσι τὴν Ἑλλάδα νὰ πολεμήσῃ ὑπὲρ τῆς Σερβίας κατὰ τῆς Βουλγαρίας, καὶ πρὸς τοῦτο ἐκαλοῦντο καὶ παρωτρύνοντο ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅστις εἶχεν ἤδη σχηματίσει τὴν ἐπαναστατικὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ κυβέρνησιν. Ἡ ἐπανάστασις τοῦ κ. Βενιζέλου εἶχεν ἀποτύχει καὶ εἶχεν ἀνάγκην ὅλης τῆς βοηθείας τῶν Συμμάχων ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς ἵνα διατηρηθῇ, μέγα δὲ πρόσκομμα εἰς τὰ σχέδια ταῦτα ἠγείρετο ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὅστις ἀμετάθετον ἀπόφασιν εἶχεν ὅπως διαφυλάξῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ τρομερωτάτου πολέμου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου οὐδὲν προέβλεπε δι' αὐτὴν ἀγαθὸν ὡς ἦσαν συγκεκροτημέναι αἱ δύο ἀντίπαλοι συμμαχικαὶ δυνάμεις.

Αἱ αἰτιάσεις κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ παρασπονδίᾳ πρὸς τὴν Σερβίαν καὶ περὶ συγκροτήσεως ἀνταρτικῶν σωμάτων καὶ ἀπειλῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατὰ τῶν νώτων τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ Συμμαχικῶν δυνάμεων ἦσαν προφάσεις καὶ προσχήματα ἵνα δικαιολογηθῶσιν οἱ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκβιασμοὶ καὶ ἡ ἔνοπλος κατ' αὐτῆς ἐνέργεια τῶν Συμμάχων ἢ μᾶλλον κατὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, προαιρουμένου τὴν θυσίαν τοῦ Θρόνου του ἵνα προφυλάξῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν ἀπὸ ἀκαίρου ἀναμείξεως αὐτῆς εἰς δεινότατον πόλεμον καὶ ὅπως διατηρηθῇ ἡ Ἑλλὰς ἀκμαία καὶ ἰσχυρὰ ἐν εὐθέτῳ καιρῷ, ὅστις θὰ ἐπήρχετο πάντως κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ μεγάλου πολέμου.

Ἐφρόνει καὶ ἐπίστευεν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὅτι Ἐπικράτεια ἐλευθέρα καὶ ἀνεξάρτητος ἐδικαιοῦτο νὰ ρυθμίζῃ αὐτὴ τὴν πολιτείαν αὐτῆς, οὐδενὸς τῶν ἐμπολέμων παραβλάπτουσα τὰ συμφέροντα, εἶνε δὲ πασίγνωστον ὅτι ἡ Ἑλλὰς μετῆλθεν εὐμενεστάτην οὐδετερότητα πρὸς τοὺς Συμμάχους τῆς Συνεννοήσεως μέχρι πέρα τῶν διαγεγραμμένων ὁρίων, ὥστε νὰ κινδυνεύῃ νὰ προκαλέσῃ καθ' ἑαυτῆς πόλεμον ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν.

Οἱ Σύμμαχοι ὅμως δὲν ἤρκουντο εἰς τὴν εὐμενῆ οὐδετερότητα ἤθελον νὰ διαθέσωσι τὰς ναυτικὰς καὶ τὰς χερσαίας δυνάμεις τῆς Ἑλλάδος ἵνα σώσωσι τὴν Σερβίαν καὶ κερδήσωσι τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀθρόων καὶ ὠργανωμένων δυνάμεων τῆς Γερμανίας καὶ ἠδιαφόρουν περὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ὁ ναύαρχος Φουρνέ, ἱπποτικὸς ναύτης, συναισθάνεται διαπραττόμενον τὸ μέγα ἀδίκημα κατὰ τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ὁποίου ὅμως αὐτὸς εἶναι ἐντεταλμένος δράστης, καὶ καταβάλλει πᾶσαν δυνατὴν ὑπὸ τὰς τότε περιστάσεις προσπάθειαν ἵνα καταστήσῃ ὀλιγώτερον τραχεῖαν καὶ ἀπότομον τὴν ἐ[illegible] ν' ἀπο[illegible]ομὸν αὐτῆς κατὰ τρόπον ὀλιγώτερον ὀδυνηρὸν καὶ θέλει νὰ φεισθῇ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, τῆς Κυβερνήσεως αὐτοῦ καὶ τῆς φιλοτιμίας τοῦ ἐξεγειρομένου δικαίως καὶ ἐρεθιζομένου λαοῦ.

Δικαιολογεῖ κατὰ βάθος τὴν ἄρνησιν τοῦ Βασιλέως ὅπως ἀφοπλισθῇ ὁ στρατός του, διότι γνωρίζει καὶ αὐτὸς ὅτι τὰ ὅπλα αὐτὰ θὰ στραφῶσι πρῶτον κατὰ τοῦ βασιλέως αὐτοῦ καὶ τοῦ βασιλικοῦ στρατοῦ, ὑπάρχουσι δὲ ὅπλα, πολεμεφόδια καὶ βόμβαι καὶ ἄλλαι ἐκρηκτικαὶ μηχαναὶ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Βενιζελικοῦ ἐν Ἀθήναις κόμματος, ἵνα χρησιμοποιηθῶσι κατὰ τῶν ἀντιθέτων αὐτοῦ εἰς τὸν μελετώμενον καὶ παρασκευαζόμενον ἐμφύλιον πόλεμον. Ἡ ἐπίθεσις, ἄλλως τε, βενιζελικῶν δυνάμεων κατὰ ἀποσπάσματος τοῦ βασιλικοῦ στρατοῦ ἐν Αἰκατερίνῃ ἐμαρτύρησε τρανῶς ὅτι ὁ ζητούμενος ὁπλισμὸς παραδιδόμενος εἰς τοὺς Συμμάχους καὶ διὰ τούτων εἰς τὰ βενιζελικὰ σώματα θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο πρῶτον κατὰ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ.

Διὰ τοῦτο ὁ ναύαρχος Φουρνὲ προσπαθεῖ ἵνα ἀναληφθῇ ἐπισήμως παρὰ τῶν Συμμάχων ἡ ὑποχρέωσις ὅπως ὁ ὁπλισμὸς οὗτος διατεθῇ ἀποκλειστικῶς κατὰ τῶν Βουλγάρων, ἵνα οὕτω πείσῃ τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν παράδοσιν αὐτοῦ. Τὰ ἤπια καὶ πειστικὰ διαβήματα τοῦ ναυάρχου, δι' ὧν θὰ διηυθετοῦντο τὰ πράγματα εἰρηνικῶς ἐματαίου ἡ ἐπέμβασις τοῦ γάλλου πλοιάρχου Ροκφεΐγ, ὅστις εἶχε διορισθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν τῆς Γαλλίας, ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τῶν πληροφοριῶν ἤτοι τῆς κατασκοπείας ἐν Ἑλλάδι, καὶ μετήρχετο οὗτος πολλὴν ἰταμότητα καὶ θρασύτητα μετὰ προκλήσεων πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ τὰς Βασιλικὰς ἀρχάς.

Ὅτε ὁ ναύαρχος Φουρνὲ συνίστα μετριοπάθειαν καὶ εὐλάβειαν πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἑλλην. Κράτους, ὁ Ροκφεΐγ ἀντέλεγεν: Οἱ Ἕλληνες κ. ναύαρχε, πλοφάρουν· ἀποκλείσατέ τους, καὶ θὰ σᾶς φέρωσι τὰ τηλεβόλα των ἐπὶ δίσκου.—Εἶδεν, ἐν τούτοις ὁ ἄνθρωπος μετ' ὀλίγον ὅτι οἱ Ἕλληνες, προκειμένου περὶ ἐθνικῆς φιλοτιμίας καὶ τῆς τιμῆς των, δὲν πλοφάρουν ποσῶς, καὶ ὁ ναύαρχος Φουρνέ, καίτοι ἔχει λόγους νὰ μνησικακῇ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ὡς αἰχμαλωτισθεὶς ἐν τῷ Ζαππείῳ ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων, ἔχει τὴν ἱπποτικὴν εἰλικρίνειαν καὶ παρρησίαν νὰ χαρακτηρίσῃ ὀρθότατα τὰ πραγματικὰ αἴτια τῶν συμβεβηκότων τῆς 19)1 Δεκεμβρίου γράφων «Δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν τοὺς μύθους, οἵτινες συνοψίζονται εἰς τὴν ἔκφρασιν «Ἀθηναϊκοὶ Ἑσπερινοί». Ἡ ἐμποιοῦσα ἐντύπωσιν ἔκφρασις αὕτη ἀποτελεῖ ἐκδήλωσιν τῆς μεγάλης συγχύσεως πνευμάτων τινῶν, ἀνικάνων ν' ἀντιληφθῶσιν ὅτι παρέστημεν εἰς τὴν ἔκρηξιν μοιραίου ἐμφυλίου πολέμου, ὅτι δὲ οἱ βασιλόφρονες ἔπληττον ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ναυτῶν μας, τοὺς προστάτας τῶν ἐχθρῶν των».

Οὕτως ἐπιχύνεται περισσότερον πάντοτε φῶς ἐπὶ τῶν σκοπίμως ἐπισκοτισθέντων γεγονότων ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν περίοδον τῆς οὐδετερότητος αὐτῆς, καὶ διαλυομένης τῆς περιχυθείσης ἀχλύος ἀναφαίνεται καὶ εἰς τοὺς μᾶλλον προκατειλημμένους καὶ λελωβημένους ὀφθαλμοὺς ἡ μεγάλη φυσιογνωμία τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου, ὅστις μετὰ τοὺς πολεμικούς του θριάμβους, διέθηκε πάσας τὰς δυνάμεις του ἵνα προφυλάξῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν ἀπὸ τῶν ἀνυπολογίστων συμφορῶν ἀπὸ δεινοτάτου πολέμου, καὶ διατηρήσας αὐτὴν ἀκμαίαν καὶ ἰσχυρὰν εἰς εὐθέτους δι' αὐτὴν καιρούς. Ἡ ἐξέλιξις τῶν πολεμικῶν καὶ μεταπολεμικῶν γεγονότων δικαιώνει μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὴν συνετήν, προνοητικὴν καὶ κατ' ἐξοχὴν φιλόπατριν πολιτείαν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἐπισπωμένην τοῦ ἔθνους ὅλου τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ μειῶται ἐν τῇ ἐθνικῇ ψυχῇ ἡ ὑψίστη ἐκτίμησις πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον διὰ τὰ ἐπακολουθήσαντα εὐτυχήματα.

Η ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

—Η ΕΛΛΗΝ. ΚΑΤΟΧΗ ΣΜΥΡΝΗΣ.

—ΑΙ ΜΕΤΑΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ.

—ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ.

Ἐν ἄρθρῳ περιέχοντι κριτικὴν τῆς μεθόδου, διὰ τῆς ὁποίας διεξήχθησαν αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν Τουρκικὴν εἰρήνην συγχρόνως πρὸς τὰς διαπραγματεύσεις τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν θυσίαν τῶν Γαλλικῶν συμφερόντων ἐν Ἀνατολῇ, ὁ παρισινὸς «Χρόνος» παρατηρεῖ ὅτι ἡ Θράκη θὰ εἶχεν ἴσως ἀποσπασθῇ ἀπὸ τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας ἀπὸ 42 ἐτῶν, ἐὰν ἡ Ἀγγλία δὲν ἤθελε σταματήσει κατὰ τὸ 1876 τὴν νικηφόρον προέλασιν τῶν Ρώσων. «Ἀφ' ἑτέρου, λέγει ὁ «Χρόνος», ἐπιτρέπεται νὰ πιστεύῃ τις, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Λονδίνου δὲν διέκρινε παρὰ μόλις τελευταίως τοὺς ἐθνολογικοὺς λόγους, οἵτινες ἐπιβάλλουσι τὴν προσάρτησιν τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι ἐφαίνετο φρονοῦσα, πρὸ πέντε ἐτῶν, ὅτι ἡ Βουλγαρία ἔπρεπε νὰ κρατήσῃ τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην καὶ ἐπὶ πλέον νὰ λάβῃ καὶ τμῆμα τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας, ἤτοι τὴν περιοχὴν τῆς Καβάλλας. Ὡς πρὸς τὴν Σμύρνην τέλος, πάντες γνωρίζομεν, ὅτι ὁ κ. Λ. Τζώρτζ ἔσχε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ τὴν προσφέρῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν, πρὸ τριῶν καὶ ὀλίγον περισσοτέρων ἐτῶν, κατὰ τὴν συνάντησιν τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τῆς Μωριέννης. Καὶ μάλιστα ἡ Ἀγγλία ἀντήλλαξε κατὰ τὸ ἑπόμενον θέρος διακοινώσεις μετὰ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γαλλίας, δυνάμει τῶν ὁποίων ἡ Σμύρνη ἔπρεπε ν' ἀποτελέσῃ τμῆμα τῆς Ἰταλικῆς ζώνης. Μόλις δὲ τῷ 1919 ὁ κ. Λ. Τζώρτζ προσεχώρησεν, ἔπεισε δὲ καὶ τὸν κ. Κλεμανσὼ νὰ προσχωρήσῃ, εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἀποβιβάσεως εἰς Σμύρνην Ἑλληνικῶν στρατευμάτων.

Χωρὶς νὰ ζητήσωμεν τὰ αἴτια τῆς μεταβολῆς ταύτης, παρατηροῦμεν ὅτι θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ μὴ προβάλλωμεν σήμερον τὸ δικαίωμα τῶν λαῶν τοῦ νὰ διαθέσωσιν ἑαυτούς. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς προσέφερεν ἀνεκτίμητον ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς Συμμάχους. Ἐπανώρθωσε τὰς συνεπείας τῆς πολιτικῆς τῆς Ἀγγλίας ἐν Τουρκίᾳ, πολιτικῆς, ἥτις ἀπῄτει τὴν χρῆσιν τῆς βίας. Ἡ Ἀγγλία δὲν εἶχε δύναμιν εἰς τὴν διάθεσίν της. Ἄνευ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, θὰ ἐχρειάζετο ὁ στρατηγὸς Μιλν πολυάριθμα τάγματα. Εἶναι λοιπὸν φυσικώτατον νὰ μὴ δύνανται οἱ Σύμμαχοι ν' ἀντιτάξωσί τι εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἀξιώσεις, ἀξιώσεις τὰς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς διὰ τῶν ἰδίων της μέσων κατέστησε τόσον ἰσχυράς.

Σ. Σ. Κ. Φ. Διὰ τὴν κατοχὴν τῆς Σμύρνης ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ὑπάρχει λεπτομέρεια μὴ γνωσθεῖσα ἔτι δημοσίᾳ, καθ' ἣν ὀφείλεται αὕτη μᾶλλον εἰς στιγμιαίαν παραφορὰν τοῦ προέδρου Οὐΐλσων ἢ εἰς ἐσκεμμένην πολιτικὴν τοῦ κ. Λόϋδ Τζώρτζ.

Αὐτὸς ὁ κ. Βενιζέλος ἐμπιστευτικῶς ἀφηγήθη εἰς στενὸν κύκλον προσώπων ἐν Παρισίοις τὰ ἑξῆς:

«Ἤμουν τὴν νύκτα ἐκείνην ἀπηλπισμένος διὰ τὴν Σμύρνην καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀπελπισίας κατεκλίθην περὶ τὴν 11 ὥραν, ὅτε κρούει ὁ κώδων τοῦ τηλεφώνου. Μὲ ἐκάλει ὁ Πρόεδρος Οὐΐλσων καὶ μὲ ἐρωτᾷ ἂν εἶχον ἕτοιμον διαθέσιμον στρατὸν νὰ καταλάβω τὴν Σμύρνην ἐντὸς 24 ὡρῶν.

Ἀπαντῶ ὅτι ὑπάρχει ἕτοιμος πρὸς τοῦτο ἱκανὴ δύναμις στρατιωτικὴ καὶ ἕτοιμα τὰ ἀναγκαιοῦντα μεταγωγικά, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχω καὶ τὴν συγκατάθεσιν τῶν ἄλλων Συμμάχων. Ὁ Πρ. Οὐΐλσων συνέστησεν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον νὰ διατάξῃ τηλεγραφικῶς εἰς Ἑλλάδα ἵνα γένωνται τάχιστα αἱ δέουσαι προετοιμασίαι, καὶ ἀμέσως προὐκάλεσε νυκτερινὴν σύσκεψιν τῶν Λόϋδ Τζώρτζ καὶ Κλεμανσὼ συνεφώνησαν δὲ περὶ τῆς κατοχῆς τῆς Σμύρνης ὑπὸ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ ὅτε τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα ἐπεβιβάζοντο ἐν Πειραιεῖ διὰ Σμύρνην, ἀνεκοινώθη ἡ ἀπόφασις εἰς τὴν Ἰταλικὴν ἀντιπροσωπείαν.

Τί εἶχε συμβῇ;

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν ἐν Παρισίοις εἶχον περιέλθει εἰς ὀξεῖαν ἔριν διὰ τὸ Ἀδριατικὸν ζήτημα ὁ πρόεδρος Οὐΐλσων καὶ ὁ Ἰταλὸς πρωθυπουργὸς κ. Ὀρλάνδο, ὅστις ἐξώργισε τὸν πρῶτον διὰ τῶν ἐπιμόνων ἀξιώσεών του ἐπὶ τοῦ Φιούμε καὶ τῆς Δαλματίας, καὶ ὁ πρόεδρος Οὐΐλσων ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ὀργῆς προσεκάλεσε τὸν κ. Βενιζέλον προτείνων τὴν κατοχὴν τῆς Σμύρνης, ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶχεν ἐπίσης ἀξιώσεις ἡ Ἰταλία.»

Τὴν ἀφήγησιν ταύτην ἐπληροφορήθημεν παρὰ προσώπων λίαν ἀξιοπίστων καὶ προσωπικῶς παρισταμένων κατ' αὐτήν, οὐδένα δὲ λόγον ἔχομεν ν' ἀμφιβάλλωμεν περὶ τῆς ἀκριβείας αὐτῆς.

Ἡ κατοχὴ τῆς Σμύρνης θὰ ἔχῃ μεγάλας συνεπείας διὰ τὴν πορείαν τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων ἡμῶν, καὶ νῦν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ αὕτη ἐγένετο κυρίως ἡ αἰτία τῆς ἐξεγέρσεως τῶν ἐθνικοφρόνων Τούρκων ὑπὸ τὸν Μουσταφὰ Κεμὰλ κατὰ τοῦ ὁποίου ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐπολέμησε τόσον λαμπρῶς καὶ ἀναγκάζεται ὁ φιλοτουρκικώτατος «Χρόνος» τῶν Παρισίων νὰ γράφῃ ὅσα γράφει περὶ τῆς μεγάλης σημασίας τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ ἐπιχειρήσεων τοῦ Ἑλλην. στρατοῦ.

ΩΜΕΝ ΣΥΝΕΠΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΙΔΕΩΔΗ ΜΑΣ

Εὐχαρίστως ἀνέγνωμεν ἐν τῇ «Ἀγωγῇ» τῆς 23 λήξαντος, κυκλοφορησάσῃ τῇ 29 ἰδίου, δικαιολογίαν τῆς συντάξεως αὐτῆς εἰς τὴν ὑπόμνησιν ἡμῶν περὶ τοῦ ἀκαίρου καὶ ἐπισφαλοῦς τῆς συντάξεως καὶ συζητήσεως ὑπὸ τοῦ Παγκυπρίου Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου νομοσχεδίου γεν. τροποποιήσεων καὶ μεταρρυθμίσεων τοῦ ἰσχύοντος παιδευτικοῦ Νόμου, ἐν ᾧ χρόνῳ ἡ Κυπριακὴ Ἀποστολὴ πᾶσαν καταβάλλει προσπάθειαν ἐν Λονδίνῳ καὶ ἐν Παρισίοις ὑπὲρ τῆς ἀμέσου ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Νήσου, ἐναγωνίως δὲ ὁ Ἑλλην. πληθυσμὸς αὐτῆς ἀναμένει τὴν ταχίστην μεταπολίτευσιν. Ἐὰν πιστεύωμεν καὶ ἐπιμένωμεν εἰς τὴν μεταπολίτευσιν ταύτην, αἱ σχέσεις ἡμῶν πρὸς τοὺς κρατοῦντας πρέπει νὰ φέρωσι τὸν

χαρακτῆρα τῆς προσωρινότητος καταδηλοῦσαι τρανῶς τὴν ἀμετάθετον ἀπόφασιν ἡμῶν πρὸς τὴν ὁριστικὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν, ἀναιρεῖ δὲ καὶ ἀντίκειται ὅλως πρὸς αὐτὴν ἡ τύρβη καὶ ἡ μέριμνα περὶ γενικῶν παιδευτικῶν μεταρρυθμίσεων ὑπὸ καθεστὼς τὸ ὁποῖον θέλομεν νὰ θεωρῶμεν καὶ νὰ εἶναι ἐφήμερον καὶ προσωρινόν, καὶ ἀποροῦμεν πῶς τὴν ἀντίφασιν καὶ ἀναίρεσιν ταύτην παρορᾷ ἡ σύνταξις τῆς «Ἀγωγῆς».

Ἡ πρόθεσις τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεργούσης διὰ τοῦ Ἀρχιεπόπτου Σεβ. κ. Νιοῦχαμ, ἐγένετο νομίζομεν καταφανεστάτη καὶ μὴ ἐπιτρέπουσα οὐδεμίαν εἰς οὐδένα ἀμφιβολίαν. Τὸ ἐγερθὲν παιδευτικὸν ζήτημα, ἕνεκα τῆς μεγάλης ὑπερτιμήσεως τῶν τοῦ βίου, ἔφερε μόνον χαρακτῆρα οἰκονομικόν, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν πρὸς τὸ ζῆν εἰς τὸν διδασκαλικὸν κόσμον, καὶ τῆς ἀνάγκης ταύτης ἐπιλαβόμενος ὁ Σεβ. Ἀρχιεπόπτης συνέθεσεν ἐκτενὲς καὶ λεπτομερὲς νομοσχέδιον οὗτινος κύριος σκοπὸς εἶναι ἵνα καταστήσῃ τοὺς διδασκάλους κυβερνητικοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἐξωμοιώσῃ αὐτοὺς πρὸς τοὺς ζαπτιέδες διὰ τῶν γελοίων ἐκείνων δωρεῶν κατὰ τὴν ἀποχώρησιν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ ἐπιβαλλομένη στάσις τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων καὶ τοῦ Π. Δ. Συνδέσμου ἰδίᾳ ἔδει νὰ εἶναι ἔντονος διαμαρτυρία κατὰ τῆς πολιτείας ταύτης τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁ αὐστηρὸς περιορισμὸς τοῦ παιδευτικοῦ ζητήματος εἰς τὸ οἰκονομικὸν μέρος αὐτοῦ χωρὶς νὰ θίγηται ποσῶς ἡ πλήρης ἀνεξαρτησία τῆς ἐθνικῆς παιδείας ἡμῶν καὶ τῶν λειτουργῶν αὐτῆς.

Οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι εὐτυχῶς, τοῦτο ἔπραξαν περιορίσαντες τὰς συζητήσεις αὐτῶν μετὰ τῆς κυβερνήσεως εἰς τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, ἐν ᾧ τὸ προεδρεῖον τοῦ Π. Δ. Συνδέσμου ὑπὸ ἀκαίρου σπουδῆς παρεσύρθη ἐκεῖ ὅπου ἐπιδιώκει ὁ Σεβ. Ἀρχιεπόπτης εἰς γενικὰς τροποποιήσεις καὶ μεταρρυθμίσεις τοῦ Παιδευτικοῦ Νόμου, κατὰ τὰς ὁποίας ἐλπίζει νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ κυρίου σκοποῦ του. Ὁ Σεβ. κ. Νιοῦχαμ εἶνε κατ' ἐπάγγελμα Ἱεραπόστολος καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἀποστολῆς του δὲν ἀποκάμνει καραδοκῶν καὶ οὐδέποτε ἀπογοητεύεται, πρέπει ὅμως νὰ ἔμαθεν ἐκ τῆς Κυπρ. ἱστορίας ὅτι καὶ οἱ φανατικώτεροι καὶ ἐπιμονώτεροι παπικοὶ λεγᾶτοι ἐν Κύπρῳ προσέκρουσαν ἐπὶ τοῦ γρανιτικοῦ βράχου τῆς ἀκλονήτου ἐγκαρτερήσεως καὶ εἰς τὰ πάτρια ἀφοσιώσεως τοῦ Κυπρ. λαοῦ καὶ ἐπανῆλθον παρὰ τῷ Πάπᾳ ἄπρακτοι καὶ ἀπηλπισμένοι.

Τὸ προεδρεῖον τοῦ Π. Δ. Συνδέσμου ὤφειλεν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐντόνως ἐξ ὀνόματος τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου δηλοῦν ὅτι ἠξίου μόνον τὴν οἰκονομικὴν παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἐνίσχυσιν τῆς Π. Παιδείας ὡς εἶχεν ἐπιτακτικὸν καθῆκον νὰ πράξῃ αὕτη, τὴν δὲ καθόλου παιδευτικὴν μεταρρύθμισιν προσδοκᾷ μετὰ τῆς μεταπολιτεύσεως ἐν τῇ Νήσῳ.

Ὑπομιμνήσκομεν καὶ πάλιν τὴν σύνταξιν τῆς «Ἀγωγῆς» ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὑπὸ τὸν Ἁρμοστὴν Σὶρ Χαῖνς Σμὶθ ἐπέμεινεν ἄλλοτε ἐναντίον τῶν ἐννέα Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων νὰ ψηφίσῃ ἄρθρον παιδευτικοῦ νομοσχεδίου δι' ὧν τὰ διδακτικὰ βιβλία ἐτίθεντο ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἁρμοστοῦ, καὶ ἀπήλλαξε τοῦ κακοῦ τούτου τὸν τόπον ἡ ψῆφος συνετοῦ Μωαμεθανοῦ βουλευτοῦ.

Σήμερον μάλιστα πλείστας καὶ καταφανεστάτας ἔχομεν ἐνδείξεις ὅτι ἡ παροῦσα κυβέρνησις δύναται νὰ προβῇ εἰς μέτρα ἔτι ἐντονώτερα καὶ τολμηρότερα, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει παντὶ τρόπῳ νὰ καταδηλωθῇ πρὸς αὐτὴν ὅτι καὶ οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι καὶ ὁ διδασκαλικὸς κόσμος καὶ ὁ Ἑλλην. λαὸς ὅλος τῆς Κύπρου θ' ἀποκρούσωσιν ἐντονώτατα καὶ ἀποφασιστικώτατα πᾶσαν ἀπόπειραν πρὸς μείωσιν οἱανδήποτε τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς ἐθνικῆς παιδείας καὶ τῶν λειτουργῶν αὐτῆς· οὐδεμία δὲ ἄλλη χωρεῖ πρὸς αὐτὴν συζήτησις ἐπὶ τοῦ παιδευτικοῦ ζητήματος εἰμὴ ἡ ἐπιβεβλημένη ὑπὸ τῶν περιστάσεων οἰκονομικὴ βελτίωσις τῆς θέσεως τῶν διδασκάλων.

Ἂς μὴ γινώμεθα ὡς οἱ Βυζαντινοὶ οἵτινες συνεζήτουν περὶ τῆς διὰ τοῦ ὀμφαλοῦ ὀπτασίας, ἐν ᾧ ἐπέκειτο τῆς Πόλεως ἡ ἅλωσις.

Ἐν τῷ προκειμένῳ ἄρθρῳ τῆς «Ἀγωγῆς» διαφαίνεται ἀναβιοῦσα ἡ ραγιαδικὴ ἐκείνη πολιτικὴ τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῆς συναλλαγῆς πρὸς τοὺς κρατοῦντας, ὥστε νὰ πιστεύωσιν οὗτοι ὅτι ὁ τόπος οὗτος δύναται νὰ διαγάγῃ ἑκουσίως καὶ προαιρετικῶς ὑπὸ ξένην κυριαρχίαν ἀπολαμβάνων θέσεις, ὑπουργήματα καὶ οἰκονομικὰ ὠφελήματα. Τὴν πολιτικὴν ταύτην κατεδίκασεν ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀποφασιστικῶς καὶ ἀμετακλήτως, θὰ πατάξῃ δὲ πάντα τολμήσοντα νὰ ἐπαναφέρῃ ταύτην καθ' ἃς ἡμέρας μάλιστα συντελεῖται ἡ ὁλοκληρωτικὴ παλινόρθωσις τῆς φυλῆς μας.

Ἡ «Ἀγωγὴ» ὀφείλει νὰ γένηται ἡ ριζοσπαστικὴ κατ' ἐξοχὴν ἐφημερίς, διότι καθῆκον καὶ ἀποστολὴ τῶν Ἑλλήνων διδασκάλων εἶναι πρώτιστα καὶ μάλιστα ἡ ἐκπύρωσις καὶ ἔξαρσις τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τῶν διαδοχικῶν γενεῶν καὶ ἡ ἀδιάπτωτος δρᾶσις αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Νήσου, ἐν συμπράξει μετὰ τοῦ Ι. κλήρου καὶ τοῦ διανοουμένου κόσμου ἐν τῇ Νήσῳ.

Πρὸ παντὸς ὀφείλομεν πάντες νὰ ὦμεν συνεπεῖς πρὸς τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν ἰδεώδη καὶ οἱ λόγοι καὶ αἱ πράξεις ἡμῶν πᾶσαι τοῦτο δέον νὰ καταδηλῶσιν.

ΘΛΙΒΕΡΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Διὰ τὴν Τηλυρίαν. — Ἡ Μητρόπολις Πάφου. — Ἡ Μητρόπολις Κυρηνείας. — Ἡ Κυβέρνησις.

Πρόσωπον καλῶς γνωρίζον τὴν Τηλυρίαν ὡς συχνὰ ἐπισκεπτόμενον αὐτὴν δι' ὑποθέσεις του ἐξέθηκεν ἡμῖν γεγονότα τινὰ πολὺ χαρακτηριστικὰ τῆς μερίμνης τοῦ Π. Μητροπολίτου Πάφου ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου του.

Ἡ Τηλυρία εἶναι τὸ πενέστατον διαμέρισμα τῆς Νήσου καὶ διὰ τὸ λεπτόγεων αὐτῆς ἀλλὰ πρὸ πάντων διὰ τὸ ἀπόκεντρον καὶ διὰ τὴν ἀμάθειαν καὶ ἀγροικίαν τῶν κατοίκων της. Παραδόξως δὲ ἐν τῷ διαμερίσματι τούτῳ πλεονάζουσιν οἱ λινοβάμβακοι, οἱ ἐν τῷ φανερῷ μὲν Μωαμεθανοὶ ἐν τῷ κρυπτῷ δὲ χριστιανοὶ διατελοῦντες. Πολλοὶ τούτων ἐντούτοις ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἤδη κατοχήν, δι' ἀβελτηρίαν τῶν ἁρμοδίων περιετμήθησαν καὶ ἐγένοντο ἀποκλειστικῶς μουσουλμάνοι διὰ τῆς μετὰ θρησκευτικοῦ ζήλου ἐνεργείας ζηλωτῶν μωαμεθανῶν ἢ μωαμεθανικῶν κοινοτήτων ἐν τῇ Νήσῳ. Συστηματική τις ἐνέργεια πρὸς ἐνίσχυσιν ἐν τῇ χριστιανικῇ πίστει τῶν παραμεινάντων χριστιανῶν καὶ πρὸς ἐπαναφορὰν εἰς αὐτὴν τῶν λινοβαμβάκων μόλις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου Β΄. ὡς Μητροπολίτου Κυρηνείας, ἐσχάτως δὲ ὁ νῦν Μητροπολίτης Κυρηνείας κ. Μακάριος μόλις ἀνῆλθε τὸν Μητροπολιτικὸν Θρόνον ἐζήτησε καὶ ἔτυχε παρὰ τῆς οἰκείας Θρονικῆς Ἐπιτροπείας χορηγίαν £50 ὑπὲρ τῶν σχολείων τῶν ἐν τῇ ἐπισκοπικῇ δικαιοδοσίᾳ του χωρίων τῆς Τηλυρίας. Τὸ δυτικὸν τμῆμα ταύτης ὑπάγεται εἰς τὴν ἐπισκοπικὴν δικαιοδοσίαν Πάφου, καὶ ἐν αὐτῇ ὑπάρχει χωρίον τι Παχὺς Ἄμμος καλούμενον, κατοικούμενον δὲ ὑπὸ 80 οἰκογενειῶν τέως λινοβαμβάκων ἤδη δὲ ἀποκλειστικῶς μωαμεθανῶν ἑλληνοφώνων, καὶ ἐκ 40 οἰκογενειῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν. Παρὰ τοῖς πρώτοις πολὺ ἐνωρὶς ἐφρόντισαν νὰ ἱδρύσωσι σχολεῖον καὶ νὰ ἐγκαταστήσωσι χότζαν εὔποροι μωαμεθανοὶ ἐκ Λεύκας τῇ ἀρωγῇ τοῦ Ἐβκάφ, ἐνῷ οἱ χριστιανοὶ κάτοικοι παρέμενον μέχρι ἐσχάτων ἄνευ σχολείου, διδασκάλου καὶ ἱερέως ἀλλ' οὔτε ποτὲ ἔτυχον τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Π. Μητροπολίτου Πάφου.

Πρὸ τριῶν περίπου ἐτῶν ὁ γνωστὸς βιομήχανος τυροχόμος καὶ ἐργολάβος τοῦ δριγανελαίου κατὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο κ. Ἀθ. Μιχαηλίδης καὶ ὁ πρώην ἐπιθεωρητὴς τῆς Παιδείας κ. Μ. Κούμας κατέθεσαν ἐξ ἰδίων ἀνὰ £3 καὶ ἔπεισαν τὸν μουχτάρην τοῦ χωρίου νὰ εἰσπράξῃ ἑτέρας ἐξ καὶ ἵδρυσαν ἔν τινι οἰκίσκῳ τὸ πρῶτον σχολεῖον μεθ' ἑνὸς ἱερέως. Τὸ σχολεῖον περιελήφθη εἰς τὰ λαμβάνοντα χορηγίαν καὶ παρέχεται εἰς αὐτὸ ἐτησίως τοιαύτη £ 6—8.

Ἐπειδὴ ὁ Μητροπολίτης Πάφου οὐδέποτε εἰσήκουσε παρακλήσεις καὶ αἰτήσεις τῶν χριστιανικῶν οἰκογενειῶν πρὸς ἐπίσκεψιν αὐτῶν, ἀπετάθησαν οὗτοι πρὸς τὸν Ἅγ. Κυρηνείας, ὅστις μετὰ συνεννόησιν πρὸς τὸν Ἅγ. Πάφου ἐπεσκέφθη αὐτοὺς καὶ παρέχει χορηγίαν πρὸς τὸ σχολεῖον £ 2—3 ἐτησίως.

Τὰ σχολικὰ τέλη τῶν Χριστιανικῶν οἰκογενειῶν τοῦ χωρίου ἀνῆλθον μέχρι £30 καὶ ἐπειδὴ αἱ πλήμμυραι παρέσυρον τοὺς ἀγροὺς των καὶ ἡ χιὼν κατέστρεψε τὴν συγκομιδὴν τῶν χαρουπίων των, ἐγένοντο οὗτοι ἀνίκανοι καὶ νὰ συντηρηθῶσι πολλῷ δὲ μᾶλλον νὰ καταβάλωσι σχολ. τέλη, καὶ ἀπόφασιν ἔχουσιν, ἂν ἐξαναγκασθῶσι, νὰ πυρπολήσωσι τὸ σχολ. οἴκημα.

Μάτην ἀπετάθησαν πρὸς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην Πάφου, ὅστις καίτοι φθάνει μέχρι Πωμοῦ ἐπὶ τῆς ἁμαξιτοῦ, ἀπαξιοῖ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Παχὺν Ἄμμον, ἓν μίλλιον ἐκεῖθεν, λησμονῶν τὸ παράγγελμα τοῦ Κυρίου καθ' ὃ ὁ καλὸς ποιμὴν καταλείπει τὰ 99 πρόβατα καὶ ἀπέρχεται εἰς ἀναζήτησιν τοῦ ἀπολωλότος.

Ἡ ξένη ἐντούτοις κυβέρνησις εἰσήκουσε πάντοτε εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου. Ἐζήτησαν παρ' αὐτῆς νὰ τῆς παραχωρηθῇ κριθὴ πρὸς διατροφὴν ἐπὶ πληρωμῇ καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε διαθέσιμον τοιαύτην, τοὺς προσέφερεν ἄλευρον. Ἐζήτησαν παρ' αὐτῆς ὅπως τοῖς παραχωρηθῶσι γαῖαι πρὸς καλλιέργειαν ἐντὸς τῆς γείτονος δασικῆς περιφερείας, ἀντὶ τῶν παρασυρθέντων ἀγρῶν αὐτῶν, καὶ ἀπέστειλεν ἁρμόδιον ὑπάλληλον πρὸς ἐπιτόπιον ἔρευναν καὶ παραχώρησιν τῶν ζητουμένων γαιῶν.

Ἀφίνομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν νὰ ἀναλογισθῶσι τὰς συνεπείας τῆς πολιτείας ταύτης τοῦ Ἁγ. Πάφου καὶ ποιούμεθα ἔκκλησιν πρὸς τὴν Θρονικὴν Ἐπιτροπείαν Πάφου πρὸς ἀντίληψιν καὶ προστασίαν τῶν χριστιανῶν τοῦ ἐν λόγῳ χωρίου.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς πληροφορήσωμεν, ὅτι οἱ κάτωθεν ὑποφαινόμενοι Χρ. Λυμπουρῆς καὶ Γ. Λεόντιος ἐκ Λευκωσίας διελύσαμεν τὸ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Χρ. Λυμπουρῆς καὶ Γ. Λεόντιος παραγγελιοδοχικὸν γραφεῖον ἀπὸ τὴν 6ην Αὐγούστου 1920 ν. ἡ. καὶ ὅτι ὁ κ. Γ. Λεόντιος ἀνεδέχθη πάσας τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἐν λόγῳ γραφείου κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐγγράφου τῆς διαλύσεως.

Ὅθεν παρακαλεῖσθε διὰ πᾶσαν προγενεστέραν δοσοληψίαν τοῦ γραφείου νὰ ἀπευθύνεσθε τοῦ λοιποῦ πρὸς τοὺς κ. Γ. Λεόντιον καὶ Σίαν οἵτινες θὰ ἐξακολουθήσωσιν δι' ἴδιον λογ)σμὸν καὶ εὐθύνην των ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Γ. Λεόντιος καὶ Σία.

Διατελοῦμεν

Χρ. Σ. Λυμπουρῆς
Γ. Λεόντιος.

Λευκωσίᾳ τῇ 9 Αὐγούστου 1920.

◆ ◆ ◆

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἔναντι ἐγκύκλιον λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς πληροφορήσω ὅτι διαλυθέντος τοῦ παραγγελιοδοχικοῦ γραφείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Χρ. Λυμπουρῆς καὶ Γ. Λεόντιος» ἀνέλαβον δι' ἴδιόν μου λογ)σμὸν τὰς ἐργασίας τῆς ἐν λόγῳ εταιρίας καὶ ὅτι θέλω συνεχίσῃ τὰς αὐτὰς ὡς καὶ πρότερον ἐργασίας δι' ἴδιόν μου λ)σμὸν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:

«Γ. ΛΕΟΝΤΙΟΣ καὶ Σία»

Ὅθεν παρακαλεῖσθε, διὰ πᾶσαν προγενεστέραν ἢ μέλλουσαν δοσοληψίαν ν' ἀπευθύνεσθε πρὸς ἡμᾶς.

Εὐελπιστῶν ὅτι θέλετε ἐξακολουθήσῃ νὰ μὲ περιβάλλητε διὰ τῆς αὐτῆς ἐμπιστοσύνης ὡς καὶ πρότερον,

Διατελοῦμεν

Γ. Λεόντιος καὶ Σία.

Ὁ Κος Γ. Λεόντιος θὰ ὑπογράφῃ διὰ τὴν ἑταιρίαν «Γ. Λεόντιος καὶ Σία».

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΣΑΠΩΝΕΣ

ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ

ΑΔΕΛΦΩΝ Ν. ΖΑΒΟΓΙΑΝΝΗ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΣΑΠΩΝΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΑΡΙΣΤΗΣ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΕΣ ΕΙΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Ἐν ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ τῷ **1900**
Ἐν ΚΡΗΤΗ τῷ **1900** Χρυσοῦν Βραβεῖον
Ἐν ΣΙΚΑΓΩ τῷ **1893**

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ

Εἶναι ὁ καλλίτερος Σάπων διὰ πλῦσιν ἀσπρορούχων. – Λευκαίνει καὶ διατηρεῖ τὰ ἀσπρορρουχα χωρὶς νὰ τὰ καταστρέφῃ.—Μία καὶ μόνη δοκιμὴ θὰ σᾶς κάμῃ νὰ μὴ μεταχειρίζεσθε παρὰ μόνον τὸ Σαποῦνι "ΖΑΒΟΓΙΑΝΝΗ"

Διαρκὴς παρακαταθήκη παρὰ τῷ ἐν Κύπρῳ Συνεταιρικῷ Οἴκῳ Γ. Π. Λ. ΜΑΥΡΟΓΑΠ ὅστις τυγχάνει ἐν Κύπρῳ Ἀντιπρόσωπος. (13—4)

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσωμεν ὑμᾶς ὅτι τὸ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Σπῦρος Χριστοδούλου ἐμπορικὸν κατάστημά μας ἀπὸ σήμερον καὶ εἰς τὸ ἑξῆς θὰ φέρῃ τὴν ἐπωνυμίαν

ΣΠ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ & Σια

ἑκάτερος δὲ ἐξ ἡμῶν θὰ δικαιοῦται νὰ κάμνῃ χρῆσιν τῆς ὑπογραφῆς «Σπῦρος Χριστοδούλου καὶ Σία».

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 26/10 Μαρτ. 1920.

(10—9) **Σπ. Χριστοδούλου**
Γ. Χριστοδούλου.

ΣΑΠΩΝ

MAGICAL

Gossages' "Magical"

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΕΝ ΚΥΠΡΩ
ΚΥΡΙΛΛΗΣ
ΚΑΙ
ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ
ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

WILLIAM GOSSAGE & SONS LTD WIDNES. ENGLAND.

MAGICAL

Ἀφοῦ δοκιμάσετε ὅλα τὰ εἴδη τῶν ἐν τῇ νήσῳ εἰσαγομένων σαπώνων, ζητήσατε καὶ τὸν σάπωνα Κόσετζ, δοκιμάσατέ τον καὶ τότε ἀσφαλῶς θὰ πεισθῆτε, ὅτι εἶναι ὁ ἁγνότερος καὶ οἰκονομικώτερος πάντων.

Ἐβραβεύθη διὰ χρυσῶν μεταλλίων εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐκθέσεις Δουβλίνου, Λονδίνου καὶ Κεηπταουν καὶ ἔλαβε τὸ «Μέγα Βραβεῖον» εἰς τὴν παγκόσμιον ἔκθεσιν τῶν Παρισίων.

Ἡ ποιότης «Μέτζικαλ» δίδει μαγευτικὰ ἀποτελέσματα. Χρησιμοποιεῖται σήμερον εἰς ὅλην τὴν νῆσόν μας, ἡ δὲ κατανάλωσις ὁλοὲν καὶ αὐξάνει καταπληκτικῶς. Δὲν ἀφήνει τὴν κακὴν ὀσμὴν ποῦ ἀφήνουν ἄλλοι σάπωνες εἰς τὰ πλυνόμενα ἀσπρόρουχα, δὲν ἐμπεριέχει καταστρεπτικὰς οὐσίας, αἵτινες λυώνουν τὰ ροῦχα, δὲν λυώνει ἀμέσως. εἶναι ὁ εὐθηνότερος καὶ οἰκονομικώτερος σάπων Μία μόνη δοκιμὴ θὰ σᾶς πείσῃ περὶ τούτου.

Πωλεῖται παντοῦ εἰς τιμὰς συμφερούσας.

Διὰ παραγγελίας ἀπευθυντέον:

(26—15) **ΚΥΡΙΛΛΗΝ** καὶ **ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΝ,** εἰς Λάρνακα.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρεία μὲ κεφάλαιον £ 200000 διῃρημένον εἰς 50000 μετοχάς.

Αἱ μετοχαὶ ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου.

ΕΔΡΑ ἐν Λευκωσίᾳ.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ἐν Λεμεσῷ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ πανταχοῦ τῆς Κύπρου καὶ εἰς τὰ διάφορα ἐμπορικὰ κέντρα τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

ΕΝΕΡΓΕΙ πάσης φύσεως Τραπεζιτικὰς ἐργασίας ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΙ ΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Διὰ νὰ ἐνθαρρύνῃ τὸ πνεῦμα τῆς ἀποταμιεύσεως ἐξακολουθεῖ τὸ ἐξαίρετον δι' ἑβδομαδιαίων καταβολῶν 1 σελλινίου ἀποταμιευτικὸν σύστημα δίδουσα τόκον πρὸς 5% κατ' ἔτος.

ΜΙΚΡΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ. Δέχεται καταθέσεις £ 100 μὲ τόκον πρὸς 3% κατ' ἔτος.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ὡς ἑξῆς:

ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ἀτόκως

» μετὰ τρεῖς μῆνας μέχρις ἓξ μηνῶν μὲ τόκον 2% κατ' ἔτος.
» » ἓξ μῆνας μέχρις ἑνὸς ἔτους μὲ τόκον 3% » »
» » ἓν ἔτος μέχρι δύο ἐτῶν μὲ τόκον 4% » »
» » δύο ἔτη καὶ ἐπέκεινα μὲ τόκον 5% » »

ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ. Διαρκοῦντος τοῦ 1920 £ 4.6.0 μετὰ τόκου 8% κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1920 μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀγορᾶς καὶ £ 4.4.0 μετὰ τόκου 8% κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου 1920 μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως των δι' ὅσους θέλουν νὰ μετατρέψωσιν εἰς μετοχὰς τὰ μερίσματά των ἢ τὰς ἑβδομαδιαίας καταβολάς των τῶν σειρῶν 1917 καὶ 1918

Ὁ Διευθυντὴς

Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΩΡΑΙΟΤΗΤΟΣ

Τὸ **δέρμα** εἶναι ὄργανον λεπτόν, ἔχον θαυμασίαν δύναμιν νὰ βελτιῶται ὑπὸ περιστάσεις ὄχι ἐξαιρετικάς.

Περιποιεῖσθε τὸ δέρμα κοσμίως

Προσέχετε εἰς τὸ **εἶδος** τοῦ σάπωνος.

Ἀφαιρεῖτε πάντοτε τὰς **σαπουνάδας,** μὲ μῖγμα καθαροῦ ὕδατος καὶ Ὀατίνης.

Ἡ **Ὀατίνη,** ἡ ἀλοιφὴ αὐτὴ τοῦ προσώπου, εἰσέρχεται εἰς τοὺς πόρους τοῦ δέρματος καὶ ἀφαιρεῖ τὴν ἀκαθαρσίαν καὶ τοὺς ῥύπους ποῦ ἐμφωλεύουν ἐκεῖ.

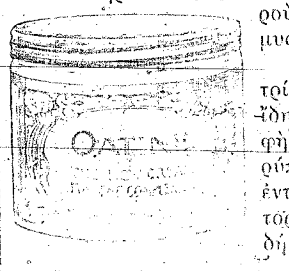

Διατηρεῖτε τοὺς πόρους τοῦ δέρματος διαφανεῖς καὶ καθαροὺς καὶ οὕτω θὰ **ἀνακαλύψητε** τὸ μυστήριον **τῆς ὡραίας μορφῆς.**

Δοκιμάσατε τὴν «Ὀατίνην» τρίβοντες αὐτὴν ἐπὶ τοῦ δέρματος. Θὰ ἴδητε ὅτι ὅταν **σπογγίσητε** τὴν ἀλοιφὴν αὐτὴν θ' ἀφαιρεθοῦν μὲ αὐτὴν ὁ ῥύπος καὶ ἡ ἀκαθαρσία ποῦ ἐκρύπτοντο ἐντὸς τῶν πόρων. Πρᾶγμα ποῦ δὲν κατορθώνει ὁ σάπων καὶ τὸ ὕδωρ ἢ οἱαδήποτε ἄλλη ἀλοιφή.

Διὰ πώλησιν λιανικὴν καὶ χονδρικὴν ἀπευθυντέον εἰς τὸ

PETIT BAZAR

(26—17) Λευκωσίαν.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς συναδέλφους κ. κ. Κυνηγούς,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι, εἰς τὰ ἐν Λευκωσίᾳ καὶ Λάρνακι καταστήματά μου, ἔφθασαν καὶ πωλοῦνται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς, εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους ὅλα τὰ εἴδη τοῦ κυνηγίου, ἤτοι χαρτούτσιες ἄκαπνες καὶ μὲ μαύρην πυρίτιδα ὅλων τῶν ἀριθμῶν τῶν Ἀγγλικῶν ἐργοστασίων *Eley Schultze, Kinock,* ὡς καὶ κάλυκες (ἤτοι χαρτούτσιες εὔκαιρες) καὶ σκάγια ὅλων τῶν ἀριθμῶν, πυρίτις εἰς σκίτσες καὶ τῆς ὀκᾶς, τάπποι μάλλινοι καὶ χάρτινοι καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ ἀναγκαιοῦντα εἴδη διὰ τοὺς κυνηγούς.

Ἁπλῆ μόνον δοκιμὴ θέλει σᾶς πείσῃ περὶ τοῦ ἀσυναγωνίστου τῶν τιμῶν καὶ τῆς ἀρίστης ποιότητος τῶν ἄνω εἰδῶν.

Πωλοῦνται ἐπίσης παγούρια, τσιέντες καὶ διάφορα ἄλλα ἐξαρτύματα κυνηγίου ἀπαραίτητα διὰ τοὺς κυνηγούς.

Διὰ πλειοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον πρὸς τὸν κ. Ἀπόστολον Χ. Ἰωαννίδην βιβλιοπώλην ἐν Λευκωσίᾳ ἢ πρὸς τὸν ἐν Λάρνακι ἀντιπρόσωπόν μου κ. Θύρσον Λ. Ἰωαννίδην.

Μετὰ τιμῆς

(3—3) ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Χ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΣΑΠΩΝΑ ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΚΑΙ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, εἶναι ὁ ἄριστος τῶν ἐν Κύπρῳ εἰσαγομένων, κατάλληλος καὶ μοναδικὸς τόσον διὰ τὸν καθαρισμὸν καὶ διατήρησιν τῶν ἀσπρορρούχων, ὅσον καὶ διὰ τὸν καθαρισμὸν τοῦ σώματος καὶ τὴν διατήρησιν τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς.

ΒΕΡΝΙΚΙΑ ΜΠΑΒΕΑ πρὸς στίλβωσιν τῶν ὑποδημάτων διαφόρων χρωματισμῶν ποιότητος ἀρίστης.

ΤΣΙΜΕΝΤΑ τῆς γνωστῆς περιφήμου μάρκας «Ο ΤΙΤΑΝ»

ΘΕΙΪΚΟΝ ΟΞΥ ἐντὸς δαμιζανῶν.

ΘΕΙΑΦΙ ΙΤΑΛΙΚΟΝ τὸ μόνον κατάλληλον διὰ τὸ θειάφισμα τῶν ἀμπέλων.

ΚΕΝΟΥΣ ΣΑΚΚΟΥΣ τῶν 2 1)2 λιβρῶν καινούργεις καὶ στερεωτάτους.

Θὰ τὰ εὕρητε εἰς τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν κ. κ. Ν. Π. ΛΑΝΙΤΗ ΚΑΙ Σίας ἐν Ἀμμοχώστῳ πρὸς τοὺς ὁποίους εὐαρεστηθῆτε νὰ ἀποταθῆτε διὰ τιμὰς καὶ διὰ πᾶσαν πληροφορίαν. (6—6)

ΔΙ' ΕΚΤΕΛΩΝΙΣΕΙΣ καὶ φορτώσεις ἐμπορευμάτων ἀπευθύνεσθε πρὸς τοὺς ἐν Λάρνακι κ. κ. **Στ. Τσολακίδην καὶ Μ. Μιχαηλίδην.**

ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ 26 ΙΟΥΛΙΟΥ 1913

Πρὸς τὸν Στρατὸν καὶ τὸν Στόλον,

Χθὲς ἀπόγευμα ὑπεγράφη ἐν Βουκουρεστίῳ τὸ πρωτόκολλον τὸ καθορίζον τὰ ὅρια μεταξὺ Νέας Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας. Ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰ πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολὰς ὅρια ἡμῶν ἄρχονται ἀπὸ τοῦ μέσου τῆς λίμνης Πρεσπῶν, διασχίζουσι τὴν πεδιάδα τὴν μεταξὺ τοῦ Μοναστηρίου καὶ Φλωρίνης, ἀκολουθοῦσι τὰ νοτίως τοῦ Μυριχόδου καὶ πρὸς βορρᾶν ὑψηλὰ ὄρη, διέρχονται ἀμέσως νοτίως Γευγελῆς καὶ μεταξὺ πόλεως Δοϊράνης, καὶ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ, διασχίζουσι τὴν λίμνην Δοϊράνης ἀνέρχονται τὸ ὄρος Μπέλεσι ἀκολουθοῦντα αὐτὸ κατὰ μῆκος. Διαπερῶσι πρὸς τὴν κοιλάδα τὸ στενὸν τοῦ Καρᾶ-Ἰσσάρ, ἀνέρχονται εἰς τὸ ὄρος Τσιγγέλι, διέρχονται νοτίως τοῦ Μελενίκου καὶ Νευροκοπίου, περιλαμβάνουσι μέγα μέρος τῆς ἀνατολικῆς τοῦ Νέστο χώρας, πλὴν τῆς Ξάνθης, καὶ καταλήγουσιν εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Νέστου.

Ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί, στρατιῶται καὶ ναῦται,

Σεῖς εἴσθε οἱ ἐργάται τῆς μεγαλυνθείσης τοιαύτης Ἑλλάδος. Τὸ αἷμά σας, οἱ κόποι σας, οἱ ἀγῶνές σας, αἱ στερήσεις σας καὶ ἡ καρτερία σας ἔκαμον τὴν πατρίδα μας μεγάλην, ὄχι δὲ μόνον μεγάλην ἀλλὰ καὶ τετιμημένην καὶ σεβαστὴν καὶ ἔνδοξον εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Λυποῦμαι διότι πολλοὶ πάμπολλοι δὲν θὰ ἀκούσωσι τοὺς λόγους μου τούτους, ἀλλὰ τὸ αἷμά των δὲν ἐχύθη ἐπὶ ματαίῳ. **Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν πεσόντων ἡρώων.**

Εἰς σᾶς δὲ τοὺς ἐπιζῶντας ἐκφράζω τὸν θαυμασμόν Μου διὰ τὰ κατορθώματά σας καὶ τὴν ὑπερηφάνειάν Μου ὅτι ἡγοῦμαι τοιούτου Στρατοῦ καὶ Στόλου.

Διέταξα ὅπως δοθῶσιν εἰς ἅπαντας τοὺς μετασχόντας τῶν δύο πολέμων μετάλλια, ἀλλ' ὑπὲρ πᾶν μετάλλιον καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀμοιβὴν εἶμαι βέβαιος ὅτι εἰς τὴν καρδίαν ἑκάστου ὑπερέχει τὸ συναίσθημα ὅτι ἔκαμε τὴν Ἑλλάδα μεγάλην. Ἀλλὰ τὸ ἔργον μας δὲν ἐτελείωσε. Πρέπει ἡ Ἑλλάς μας νὰ γίνῃ ἰσχυρά, ἰσχυροτάτη. Θὰ ἐργασθῶ ἀνενδότως διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν. Ὅσοι μείνετε ὑπὸ τὰς σημαίας θὰ μὲ συντρέξετε μὲ τὴν αὐτὴν ἀφοσίωσιν ὅπως καὶ εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, ὅσοι δὲ ἐπιστρέψετε εἰς τὸν οἶκόν σας, μαζὺ μὲ τὸ αἴσθημα τῆς ὑπερηφανείας διὰ τοὺς θριάμβους σας νὰ μεταφέρητε καὶ νὰ δώσητε ἄκαμπτον ἀπόφασιν ὅλων μας νὰ κάμωμεν τὴν Ἑλλάδα πολεμικῶς ἰσχυροτάτην, σεβαστὴν εἰς τοὺς φίλους της καὶ τρομερὰν εἰς τοὺς ἐχθρούς της.

Ζήτω ὁ Ἑλληνικὸς Στρατός.
Ζήτω ὁ Ἑλληνικὸς Στόλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ 28 ΙΟΥΛΙΟΥ 1920

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28 Ἰουλίου 1920.

Πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν,

Εἶμαι εὐτυχὴς ἀναγγέλλων πρὸς ὑμᾶς ὅτι σήμερον ἑβδόμην ἐπέτειον τῆς ὑπογραφῆς τῆς Συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου ὑπεγράφη ἡ Συνθήκη μετὰ τῆς Τουρκίας, ἡ Συνθήκη δι' ἧς αἱ κυριώτεραι Σύμμαχοι Δυνάμεις μεταβιβάζουσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν κυριαρχίαν ἐπὶ τῆς Δυτικῆς Θράκης, ἥτις εἶχε παραχωρηθῇ πρὸς αὐτὰς ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας διὰ τῆς Συνθήκης τοῦ Νεϋγύ, καὶ ἡ Συνθήκη μετὰ τῆς Ἰταλίας, δι' ἧς αὕτη μεταβιβάζει πρὸς ἡμᾶς τὰ Δωδεκάνησα.

Καθ' ἣν στιγμὴν τὸ ἔργον ὅπερ διεξηγάγομεν ἐν μέσῳ τοσούτων δυσχερειῶν στεφανοῦται διὰ τοιαύτης ἐπιτυχίας, αἰσθάνομαι τὸ καθῆκον νὰ ἐκφράσω πρὸς τοὺς συμπολίτας μου τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν σταθερὰν ἐμπιστοσύνην μὲ τὴν ὁποίαν μὲ περιέβαλον ἐπὶ τόσα ἔτη καταστήσαντες οὕτω δυνατοὺς τοὺς ἐθνικοὺς θριάμβους τοὺς ὁποίους πανηγυρίζομεν σήμερον.

Ἡ αὐταπάρνησις, ἡ ἐθελοθυσία, ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ καρτερία, ἐπὶ πᾶσι δὲ ἡ ἀπόφασις τοῦ λαοῦ ὅπως ἀντιμετωπίσῃ πάντα κίνδυνον μᾶλλον παρὰ νὰ ἀθετήσῃ τὸν δοθέντα λόγον του καὶ νὰ ἀπιστήσῃ πρὸς τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις του, προσθέτουσιν εἰς τὴν μακρὰν ἐθνικήν μας ἱστορίαν λαμπροτάτας σελίδας, διὰ τὰς ὁποίας ἡ σημερινὴ γενεὰ δικαιοῦται νὰ εἶναι ὑπερήφανος.

Ἐθνική μου ὑπερηφάνεια εἶναι ὅτι εἶχον τὴν ὑψίστην τιμὴν νὰ ἡγηθῶ τοιούτου λαοῦ, τοιαῦτα ἐγκλείοντος ζωηρὰ αἰσθήματα, ὡς καὶ ἱκανοῦ νὰ καταπράξῃ ἔργα τοσοῦτον μεγαλοφυᾶ, ἐὰν μόνον οὗτος καλῶς ὁδηγῆται.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τὰ δύο ταῦτα διαγγέλματα ἐπλήρωσαν διαδοχικῶς εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ σημειώσαντα δύο νέους μεγάλους σταθμοὺς ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας ἐπὶ τῆς Κυλλήνης πρὸ τῆς Ἁγ. Λαύρας τῇ 25ῃ Μαρτίου 1825.

Ἐν τῇ ἐθνικῇ ἱστορίᾳ αἱ ἡμερομηνίαι 26 Ἰουλίου 1913 καὶ 28 Ἰουλίου 1920 θὰ καταλάβωσι περιφανεστάτην θέσιν καὶ θὰ ἐπισπῶνται τὴν εὐλάβειαν καὶ τὴν ἀΐδιον τιμὴν καὶ εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τὰς γενεὰς αἵτινες ἐχάραξαν αὐτὰς διὰ τοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ τῆς πατριωτικῆς αὐταπαρνήσεως αὐτῶν καὶ πρὸς τοὺς ἡγηθέντας τῶν ἐνδόξων πολεμικῶν δυνάμεων καὶ διπλωματικῶν ὑποθέσεων κατ' αὐτάς.

Διαγράφων ἐν τῷ διαγγέλματι Αὐτοῦ ὁ ἔνδοξος στρατηλάτης καὶ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος τὰ ὅρια τῆς Νέας Ἑλλάδος ἐθεώρει ταῦτα ἐφήμερα καὶ προσωρινά, διακηρύττων πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν καὶ τὸν Στόλον ὅτι **«τὸ ἔργον δὲν ἐτελείωσεν»**.

Ἀληθῶς, διὰ τῶν νικηφόρων πολέμων πρὸς Τούρκους καὶ Βουλγάρους τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος ἐξετάθησαν πρὸς βορρᾶν μέχρι τοῦ Ρίλου καὶ τοῦ Νέστου, ἐνεσφηνώθη ὅμως ἐν Θράκῃ μεταξὺ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ Νέστου ἡ προαιωνία ἐχθρὰ Βουλγαρία καὶ ἐφαίνετο, ἐγειρομένη ὡς ἀνυπέρβλητος φραγμός, ὥστε καὶ ἀπὸ τοῦ τάφου νὰ γελᾷ πάλιν σαρκαστικῶς ὁ Ἰγνάτιεφ ἐπαναλαμβάνων «Καὶ τώρα οἱ Ἕλληνες ἂς ὑπάγωσι κολυμβῶντες εἰς Κων)πολιν».

Ὑπελείπετο ἄρα εἷς νέος ἀποφασιστικὸς πόλεμος καὶ πρὸς τοῦτον ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης τοῦ Βουκουρεστίου ἤρξατο παρασκευαζομένη ἡ μείζων Ἑλλὰς καὶ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν καὶ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐνδόξου Βασιλέως εἴδομεν ὅλοι πόσον πυρετώδεις ἐγένοντο ἡ στρατιωτικὴ ἀναδιοργάνωσις καὶ ἡ ἀνασύνταξις τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων συμπεριληφθείσης εἰς αὐτὰς καὶ τῆς νέας Ἑλλάδος.

Τὸ ἔθνος ὑπερήφανον ἐπὶ ταῖς νίκαις αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ ἀνυπόμονον πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν προαιωνίων ἐθνικῶν ἰδεωδῶν καὶ πόθων του πρόθυμον ὑπεβάλλετο εἰς πᾶσαν θυσίαν καὶ ἕτοιμον πρὸς νέον πόλεμον.

Ἐπισκοποῦντες τὴν τότε διεθνῆ κατάστασιν σήμερον εὑρίσκομεν ὅτι ἡ περαιτέρω ὁδὸς ἡμῶν πρὸς τὴν Πόλιν τῶν ὀνείρων μας εἶχε φραχθῇ διὰ παντός, καὶ ἂν τὸν φραγμὸν ἤθελε διαρρήξει ὁ ἡρωϊσμὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, αἱ μεγάλαι καὶ τρομεραὶ Αὐτοκρατορίαι Ρωσίας, Γερμανίας καὶ Αὐστρίας θὰ συνέτριβον ἡμᾶς ἀνηλεῶς.

Περιήγετο οὕτως ὁ Ἑλληνισμὸς εἰς δεινὸν δίλημμα, τὸ ὁποῖον ἀντιμετώπιζε μόνον μετ' αἰσιοδοξίας διὰ τῆς ἀκραδάντου καὶ στερρᾶς πίστεως ἐπὶ τὸ δίκαιον τοῦ ἐθνικοῦ μέλλοντος αὐτοῦ καὶ ἡ Θεία Πρόνοια ἐν τῇ ἀπείρῳ δικαιοσύνῃ τῶν ἀνεξερευνήτων βουλῶν Αὐτῆς, ἐδικαίωσε κατὰ τρόπον θαυμαστὸν τὴν πίστιν ταύτην τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὰ ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις ἐγένοντο δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ.

Αἱ μεγάλαι καὶ τρομεραὶ αὐτοκρατορίαι ἐγερθεῖσαι κατ' ἀλλήλων ἐσπάραξαν ἀλλήλας καὶ κατέρρευσαν εἰς ἐρείπια καὶ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων αὐτῶν ἡ Θεία δικαιοσύνη ἤγειρε τοὺς ἀπ' αἰώνων κακουμένους καὶ θλιβομένους λαοὺς πατάξασα διὰ τῆς ρομφαίας αὐτῆς τὰς ὠμὰς καὶ σκληρὰς τοῦ κόσμου τούτου δυνάμεις.

Ὁ κ. Βενιζέλος γενόμενος ἐν τῷ μέρει τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὄργανον τῆς προστάτιδος τοῦ Ἑλληνισμοῦ Θείας Προνοίας, λησμονεῖ ταύτην ἐν τῷ διαγγέλματί του, καὶ μετὰ ματαιότητος ἀνθρώπου ἐπηρμένου θέλει ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν ἡγεσίαν καὶ ὁδηγίαν αὐτοῦ τὰ μεγάλα ἀληθῶς ἐθνικὰ εὐτυχήματα.

Τὴν ἐθνικὴν εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίασιν ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν τούτων εὐτυχημάτων τῶν ὑπὸ τοῦ διαγγέλματος ἐξαγγελλομένων μετριάζει δυστυχῶς τὸ διαπνέον τὸ διάγγελμα τοῦτο φατριαστικὸν καὶ μικρόζηλον πνεῦμα τοῦ γράψαντος αὐτό. Οὐδέποτε ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ οὐδεὶς τῶν ἡγετῶν αὐτοῦ διενοήθη ν' **ἀθετήσῃ τὸν δοθέντα λόγον του καὶ ν' ἀπιστήσῃ πρὸς τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις του.**

Ἡ ἐξέλιξις τῶν πολεμικῶν καὶ τῶν μεταπολεμικῶν γεγονότων κατέδειξε πόσον θαυμασίως ἐξυπηρέτησαν τὸν ἑλληνισμὸν οἱ ἀναβαλόντες τὴν ἔξοδον τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν δεινὸν πόλεμον, καὶ πόσον ἐθνωφελὴς ὕστερον ἀπέβη ἡ τυφλὴ πρὸς τὴν Συνεννόησιν ἀφοσίωσις τοῦ κ. Βενιζέλου, ἡ ἐπιβολὴ δὲ καὶ ἡ ὑπογραφὴ τῆς Τουρκικῆς Συνθήκης εἶναι ἄμεσον καὶ ἀναγκαῖον ἀποτέλεσμα τῶν Ἑλληνικῶν νικῶν κατὰ τῶν ἐθνικιστῶν τουρκικῶν δυνάμεων, ἐφ' ᾧ καὶ μεγίστην ὀφείλει εὐγνωμοσύνην ὁ Ἑλληνισμὸς εἰς τοὺς περισώσαντας καὶ διαφυλάξαντας ἀκμαίας τὰς δυνάμεις τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν μεγίστην καὶ πραγματικὴν εὐκαιρίαν.

Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸν κ. Βενιζέλον, γενόμενον ἐκλεκτὸν ὄργανον τῆς Θείας Δικαιοσύνης ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων, τιμὴ καὶ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον καὶ τοὺς κυβερνήτας αὐτοῦ οἵτινες διεφύλαξαν τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν δεινοτάτων συμφορῶν τοῦ μεγάλου πολέμου, ἵνα ἀκμαία καὶ ἰσχυρὰ σήμερον ἐπιβάλῃ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀσφάλειαν μετὰ τῆς εὐνομίας καὶ τῆς δικαιοσύνης εἰς τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολήν.

Εἴη εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τοῦ προστάτου Θεοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ Κου ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Τῷ π. Σαββάτῳ ὡς κεραυνὸς ἐπέσκηψεν ἡ κυκλοφορία τηλεγραφήματος τοῦ ἐν Ἀθήναις Γραφείου τοῦ Τύπου πρὸς τὸ ἐνταῦθα Ἑλληνικὸν Προξενεῖον ἔχον ὡς ἑξῆς:

ΑΘΗΝΑΙ, 13 Αὐγούστου 1920, ὥρα 9.30 μ.μ.— Παρὰ τὰ ληφθέντα μέτρα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὅπως μὴ γίνῃ γνωστὴ ἡ νέα δολοφονικὴ ἐπίθεσις ἐναντίον τοῦ Βενιζέλου πρὸ τῆς λήψεως τῶν ἀναγκαίων στρατιωτικῶν μέτρων, αὕτη διεδόθη ἀστραπιαίως μεταξὺ τοῦ πλήθους καὶ ἐξήγειρε μάζας λαοῦ, ὅστις κακοποιῶν τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς κατέστρεψε καὶ κατέκαυσε τὰ γραφεῖα τῶν συντάξεων καὶ τὰ τυπογραφεῖα τῶν ἀντιβενιζελικῶν ἐφημερίδων καθὼς καὶ τινα ἱδρύματα χρησιμοποιούμενα ὡς κέντρα συνελεύσεων τῶν ἀντιθέτων.

Αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ ἐπεμβᾶσαι ἐγκαίρως κατώρθωσαν νὰ ἀναχαιτίσουν κατὰ μέγα μέρος τὴν αὔξουσαν ἀγανάκτησιν τοῦ πλήθους, ὅπερ ἐν ἀνεκφράστῳ θλίψει ἀπειλεῖ σοβαρὰς ἀντεκδικήσεις.

Πλεῖστοι τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως συνελήφθησαν, γνωσθέντος ὅτι σοβαραὶ ἐνδείξεις ὑπάρχουσιν ἐναντίον των ὡς ἐνεχομένων εἰς τὴν ἀπόπειραν. Ὁ Ἰωάννης Δραγούμης, εἷς τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἡνωμένης Ἀντιπολιτεύσεως συνελήφθη ἐπίσης καὶ ἀποπειραθεὶς νὰ διαφύγῃ, ἐφονεύθη.

ΑΘΗΝΑΙ, 14 Αὐγούστου, ὥρα 12.45' (πρωΐα).—Ἰατρικὸν δελτίον ἐκ Παρισίων τῆς 13 Αὐγούστου, ὥρα 2.30' μ.μ. ἀναφέρει περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Προέδρου ὅτι «ἡ σφαῖρα διαιρεθεῖσα εἰς τέσσαρα τεμάχια ἐνεπάγη ἐντὸς τῶν μυῶν τῆς ὀπισθίας χώρας τῆς μασχάλης καὶ ἐξήχθη αὕτη τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον τῇ βοηθείᾳ ἀκτινοσκοπήσεως. Ἡ παροῦσα κατάστασις εἶναι λίαν ἱκανοποιητική. Οἱ ἰατροὶ ἐλπίζουν ὅτι, ἐὰν δὲν ἐπακολουθήσῃ διαπύησις τῆς πληγῆς, θὰ δυνηθῇ ὁ Πρόεδρος νὰ ἐξέλθῃ τῆς κλινικῆς ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν».

ΑΘΗΝΑΙ, 14 Αὐγούστου, ὥρα 1 μετὰ μεσονύκτιον.— Ἐπὶ τῇ διασώσει τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως σήμερον περὶ τὴν 7ην ὥραν τῆς ἑσπέρας ἐγένετο δέησις ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ παρόντων τοῦ Βασιλέως, τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τοῦ Διπλωματικοῦ σώματος καὶ ἀπείρου πλήθους. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δεήσεως ἐπεκράτησεν ἄκρα τάξις. Μετὰ τὸ τέλος τῆς δεήσεως ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπηύθυνε πρὸς τὸν λαὸν τὰ ἀκόλουθα:

«Ἑλληνικὲ λαέ, ὅστις ἀγαπᾷς τόσον τὸν Βενιζέλον, ὀφείλεις νὰ λάβῃς ὑπ' ὄψιν τὰς στιγμάς, τὰς ὁποίας οὗτος διέρχεται καὶ νὰ ἀποφύγῃς πᾶσῃ δυνάμει ὅπως οὗτος ἐνοχληθῇ μανθάνων ὅτι νέαι βιαιοπραγίαι ἔλαβον χώραν. Καὶ ἀφ' οὗ ἀγαπᾷς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βενιζέλον, ἔχε ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν Νόμον καὶ ἄφησε εἰς αὐτὸν τὴν φροντίδα ὅπως τιμωρήσῃ τοὺς ἐνόχους».

Ἄκρα τάξις ἐπικρατεῖ ἐν Ἀθήναις, χάρις εἰς τὰ σοβαρὰ μέτρα, ἅτινα ἐλήφθησαν.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ.

Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ τηλεγραφήματος παρήγαγε γενικὴν κατάπληξιν μετὰ βαθυτάτης θλίψεως καὶ ἡ κοινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις ἐπὶ τῷ διαγγέλματι τῆς εἰρήνης συνεκεράσθη μετὰ πικρίας ὀδυνηρᾶς, τὴν ὁποίαν ἐμετρίαζεν ἡ πληροφορία ὅτι τὸ δολοφονικὸν τραῦμα ἦτο ἀκίνδυνον καὶ οὐδένα διέτρεχε κίνδυνον ἡ πολυτιμοτάτη ζωὴ τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ ἐργάτου καὶ πολιτικοῦ ἀνδρὸς κ. Βενιζέλου, ἀνεξαρτήτως ὅλως τῶν ἀντιφερομένων καὶ ἀντιτιθεμένων πολιτικῶν φρονημάτων.

Κατὰ νεώτερον τηλεγράφημα, αἱ ἐκ Παρισίων εἰδήσεις ἀναφέρουσιν ὅτι ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας τοῦ κ. Βενιζέλου εἶναι ἐξαίρετος. Μετὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῆς σφαίρας ὁ κ. Βενιζέλος ἦτο λίαν εὐδιάθετος. Τὸ ἰατρικὸν δελτίον τῆς 1ης Αὐγ. 7 π. μ. καὶ τῆς 9 π. μ. ἀνέφερον ὅτι ἡ γενικὴ κατάστασις τοῦ κ. Βενιζέλου ἦτο ἐξαίρετος, διῆλθεν οὗτος ἐξαίρετον νύκτα καὶ ἡ θερμοκρασία του ἦτο 37ο 3. Ἡ κατάστασις τοῦ τραύματος εἶναι τελείως ἱκανοποιητική.

Αἱ λίαν εὐχάριστοι αὗται εἰδήσεις καθησυχάζουσι τὴν πανελλήνιον συγκίνησιν, ἥτις ἤδη μετατρέπεται εἰς ἀρὰν κατὰ τοῦ ἀπαισίου καὶ πάντως ἀνισορρόπου δολοφόνου. Ἐπειδὴ δὲν ἐδημοσιεύθησαν τὰ πρῶτα τηλεγραφήματα περὶ τῆς ἀποπείρας, ἐλλείπουσι περὶ αὐτῆς λεπτομέρειαι καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δολοφόνου γίνεται γνωστὸν ἀπὸ σατανικοῦ δημοσιεύματος τῆς Ἰταλικῆς ἐφημερίδος «Ἔποχα», ὅτι «ἡ ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Βενιζέλου ἀπεφασίσθη ὑπὸ συνελεύσεως τῶν Κωνσταντινικῶν, συγκροτηθείσης ἐν Βενετίᾳ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρίγκιπος Ἀνδρέου, ὅστις εἶχε δώσει εἰς τὸν Τσερέπην τὰς τελευταίας ὁδηγίας».

Ὁ Ἰταλικὸς τύπος ἐκόμισεν ὅτι εὗρεν εὐκαιρίαν ἵνα προκαλέσῃ ἀναστάτωσιν καὶ ἐμφύλιον πόλεμον ἐν Ἑλλάδι καὶ διαβάλῃ εἰς τὸν κόσμον τὰ πολιτικὰ ἐν Ἑλλάδι ἤθη καὶ δυνηθῇ οὕτω νὰ κλονήσῃ καὶ μειώσῃ τὴν γεννηθεῖσαν παγκόσμιον ἐμπιστοσύνην ἐπὶ τὴν Ἑλληνικὴν πολιτικὴν ὡριμότητα καὶ τὴν ἐθνικὴν εὐρωστίαν αἵτινες ἀμφότεραι ἐκδηλοῦνται τρανότατα εἰς τὴν μεγάλην διοικητικὴν ἐπιτυχίαν ἐν Σμύρνῃ καὶ τὰς λαμπρὰς νίκας τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐν Θράκῃ καὶ ἐν Μ. Ἀσίᾳ.

Δυστυχῶς τὸν κακόβουλον καὶ μισελληνικὸν τοῦτον σκοπὸν τοῦ Ἰταλικοῦ τύπου ἐξυπηρετοῦσιν οἱ ἐν Ἀθήναις κυβερνῆται, οἵτινες εἴτε ἐσκεμμένως εἴτε ἐξ ἀβελτηρίας ἀφῆκαν νὰ διαδοθῇ ἡ εἴδησις τῆς ἀποπείρας μεταξὺ τῶν βενιζελικῶν κύκλων μετὰ τῆς ὑπονοίας ὅτι παρεσκευάσθη αὕτη ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ παρεσχέθη καιρὸς εἰς τὴν πολυάριθμον συρφετὸν τῶν κυβερνητικῶν παρασίτων ἐκ συστάσεως ὠργανωμένης, ὡς φαίνεται, νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῶν γραφείων καὶ τῶν τυπογραφείων τοῦ ἀντιπολιτευομένου τύπου, ἅτινα κατέστρεψαν, νὰ προσβάλωσι δὲ καὶ κακοποιήσωσιν ἀνυπόπτους τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, νὰ φονεύσωσι δὲ τὸν Ι. Δραγούμην νέον ἄνδρα πολιτικὸν μετὰ μεγάλου καὶ ὑψηλοῦ μέλλοντος πολιτικοῦ σταδίου μετὰ τὴν σύλληψίν του χωρὶς κἂν νὰ ἔχωσι τὴν δικαιολογίαν ἀμύνης.

Πολιτικαὶ δολοφονίαι οὐδέποτε ἐγένοντο ἐν Ἑλλάδι. Ὁ κυβερνήτης Καποδίστριας ἔπεσε θῦμα προσωπικῆς ἐκδικήσεως, ὁ Θεοδ. Δηλιγιάννης ἐδολοφονήθη ὑπὸ ἐκφύλου τινὸς Γερακάρη, ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἐδολοφονήθη ὑπὸ τοῦ ἐκφύλου Σχινᾶ, χωρὶς οὐδόλως οὐδεμία νὰ ἐνέχηται μερὶς πολιτικὴ εἰς τὰ εἰδεχθῆ ταῦτα κακουργήματα. Ἡ αὐτοκράτειρα Ἐλισάβετ, ὁ πρόεδρος τῆς Ἀμερικῆς Μακ Κίνλεϋ, ὁ πρόεδρος Σαδδὺ Καρνώ, ὁ βασιλεὺς Οὑμβέρτος ἔπεσον θύματα ἐκφύλων ἀνθρωπομόρφων ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἀναρχίας καὶ χθὲς ἔτι ἐγένετο παρομοία ἀπόπειρα κατὰ τοῦ μεγάλου Κλεμανσώ, τοῦ πατρὸς τῆς νίκης, ὑπὸ γάλλου ἐκφύλου.

Δυστυχῶς ἐν Ἑλλάδι πολλαὶ χιλιάδες οἰκογενειῶν κατεστράφησαν ἢ ἐταλαιπωρήθησαν καὶ ἐδεινοπάθησαν ὑπὸ τοῦ ἀνηλεοῦς κομματικοῦ διωγμοῦ, διὰ τὸν ὁποῖον κυρίως ἠθικὸς αὐτουργὸς θεωρεῖται ὁ κ. Βενιζέλος, καὶ τοῦτο μόνον διὰ διαφορὰν καὶ ἀντίθεσιν φρονημάτων πολιτικῶν. Ἂν λοιπόν, ὁ δολοφόνος δὲν εἶναι ἀνισόρροπος, προβὰς εἰς τὸ ἀπονενοημένον καὶ ἄτιμον διάβημα ὑπὸ παραφροσύνης, ἀλλά τις τῶν διωχθέντων καὶ παθόντων καὶ μετῆλθε χειροδικίαν, διατὶ ν' ἀποδοθῇ αὕτη μετὰ τόσης ἐλαφρότητος καὶ σπουδῆς εἰς προέχοντας πολιτικοὺς ἄνδρας, καὶ τοῦτο ἵνα διανοιγῇ εὐρύτερον καὶ βαθύτερον τὸ παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ λαῷ χάσμα;

Τόσον μωροὶ καὶ ἀπονενοημένοι θὰ ἦσαν οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διαπράττοντες τηλικοῦτον ἔγκλημα, ὑπὸ τοῦ ὁποίου πολιτικῶς θὰ κατεστρέφοντο καὶ προσωπικῶς θὰ ἠτιμάζοντο καὶ θὰ κατεστιγματίζοντο, ὅσον μωρὰ καὶ ἀπονενοημένη θὰ δειχθῇ ἡ βενιζελικὴ κυβέρνησις, ἐὰν νομίζῃ ὅτι διὰ τοῦ διωγμοῦ καὶ τῆς τρομοκρατίας κατὰ τῶν ἀντιπάλων αὐτῆς θὰ διαιωνίσῃ τὴν ἐξουσίαν της.

Κατὰ τὰς αὐτὰς τηλεγραφικὰς εἰδήσεις συνελήφθησαν ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως οἱ κ. κ. Ν. Στράτος, Βοζίκης, Ρούφος, Στρατηγός, Γ. Μερκούρης, Σλῆμαν, Γ. Ἔσλιν καὶ ὁ πάλαι καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Πεζόπουλος μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῆς θυγατρός του, ὁ ἰατρὸς Λεωτσάκος καὶ ἄλλοι.

Ὁ Τσερέπης, ὁ φερόμενος ὡς δράστης τῆς ἀποπείρας εἶναι φαίνεται ὁ καθηγητὴς καὶ συγγενὴς ἐξ ἀγχιστείας τοῦ κ. Πεζοπούλου.

Οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι καὶ ἡ ἐν Βενετίᾳ συνέλευσις εἶναι μῦθος ἰταλικὸς καὶ πάντες οἱ ἀνωτέρω οὐδεμίαν ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὴν ἀπόπειραν εἰμὴ ὅτι εἶναι ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ὁ δράστης εἶναι καὶ αὐτὸς ἀντιβενιζελικός.

Ἡ κατὰ τοῦ δράστου δίκη θὰ διεξαχθῇ βεβαίως ἐν Παρισίοις καὶ ἀσφαλέστερον θὰ ἀποκαλυφθῶσι τὰ ὠθήσαντα τοῦτον πραγματικὰ ἐλατήρια εἰς τὴν ἄτιμον καὶ τοῦτ' αὐτὸ ἀντεθνικὴν ἀπόπειραν.

Κακόβουλοι σπερμολογίαι.

Περίεργος ἀλλ' εὐεξήγητος εἶνε ἡ τακτικὴ τῆς ἐν Ἀθήναις κυβερνήσεως περὶ τὴν εἰδησεολογίαν τῶν κατὰ τὴν δολοφονικὴν ἀπόπειραν.

Ἐν Παρισίοις ὑπάρχει σύνταγμα ὅλον παντοίων Ἑλληνικῶν ἀποστόλων καὶ ἐπὶ τούτοις ἡ Ἑλληνικὴ πρεσβεία καὶ ἀντιπρόσωποι πλείστων ἀττικῶν βενιζελικῶν ἰδίᾳ ἐφημερίδων. Καὶ παρὰ πάντων τούτων οὐδεμία δημοσιεύεται πληροφορία περὶ τῶν δολοφόνων καὶ τῶν ἐλατηρίων αὐτῶν ἀλλὰ περισυλλέγονται κακόβουλα δημοσιεύματα ἀπὸ ξένας ἐφημερίδας καὶ δὴ ἰταλικὰς σκοποῦντα νὰ διαβάλωσι μὲν τὰ πολιτικὰ τῆς Ἑλλάδος ἤθη καὶ νὰ προκαλέσωσιν ἐμφύλιον ἐν Ἑλλάδι σπαραγμὸν ἐν οὕτω κρισίμοις καιροῖς, διότι προσδοκῶσιν οὕτω ὅτι θὰ μειώσωσι τὸ κτηθὲν μέγα Ἑλληνικὸν γόητρον καὶ θὰ ζημιώσωσι τὴν ἀντίζηλον ἤδη ἰσχυρὰν Ἑλλάδα.

Καὶ ἡ ἐν Ἀθήναις κυβέρνησις εἰς κομματικοὺς μόνον σκοποὺς ἀποβλέπουσα υἱοθετεῖ τὰ κακοήθη ταῦτα δημοσιεύματα ἐπὶ βλάβῃ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρὸς ἀποπλάνησιν τῆς κοινῆς τοῦ Πανελληνίου γνώμης.

Ἁπλῆ ἀνάγνωσις τοῦ κάτωθι τηλεγραφήματος τοῦ Γραφείου τοῦ Τύπου Ἀθηνῶν πείθει πάντα κοινὸν νοῦν ἔχοντα περὶ τῆς κακοβουλίας τῶν πληροφοριῶν αἵτινες χαλκεύονται πρὸς σκοποὺς κυρίως ἀνθελληνικούς.

Ἀθῆναι, 15 Αὐγούστου, ὥρα 2 μ.μ. (Δελτίον τοῦ Τύπου τῆς πρωΐας).—Αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες τῆς Ρώμης πληροφοροῦνται ἐκ Παρισίων ὅτι ὁ Κυριάκης ἀνακρινόμενος κατέθηκεν ὅτι ἡ συνωμοσία ἐναντίον τοῦ Βενιζέλου καὶ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος εἶχεν ὡς ἕδραν τὴν Γένουαν, τὴν Γενεύην καὶ τὸ Βερολῖνον. Τὴν δολοφονίαν τοῦ Βενιζέλου θὰ ἐπηκολούθει ἐπανάστασις ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ ἐφημερὶς «Ἐλευθερία» τῶν Παρισίων πληροφορεῖται ὅτι ὁ πρώην Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος συνωμότει ἐναντίον τοῦ υἱοῦ του Ἀλεξάνδρου (νῦν Βασιλέως) ὅπως τὸν ἀντικαταστήσῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου διὰ τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ του Γεωργίου. Οἱ συνωμόται συνηθροίζοντο ἐν Βερολίνῳ εἰς τὴν ὁδὸν Rosen-strasse 14. Εἰσήγαγον οὗτοι τελευταίως λάθρα ὅπλα ἐξ Ἀμερικῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Ρώμης ἀγγέλλουν ὅτι συνελήφθη ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας τῶν Παρισίων εἷς ἄλλος Ἕλλην, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἐτηρήθη μυστικόν. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς συνωμοσίας νομίζεται ὅτι μέγας ἀριθμὸς ὑπόπτων Ἑλλήνων ἦλθον τελευταίως εἰς Παρισίους ἐξ Ἀθηνῶν. Αἱ Γαλλικαὶ Ἀρχαὶ θὰ ἐνεργήσωσι νέαν ἐπιθεώρησιν τῶν διαβατηρίων πολλῶν Ἑλλήνων εὑρισκομένων ἐν Παρισίοις. Ἐπιστολαὶ εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν προερχόμεναι ἐξ Ἑλλάδος καὶ Γερμανίας ἀνακαλυφθεῖσαι εἰς χεῖρας τῶν δολοφόνων κατεσχέθησαν.

Νεώτεραι εἰδήσεις ἐν Ἀθήναις ἀναφέρουν ὅτι ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας τοῦ Βενιζέλου εἶναι ἐξαίρετος. Ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ τοῦ Προέδρου, Σοφοκλῆς καὶ Κυριάκος, ἀνεχώρησαν χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς Παρισίους ὅπως ἐπιστρέψωσιν εἰς Ἀθήνας μετὰ τοῦ πατρός των.

Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὅτι ἀνεκαλύφθη συνωμοσία ἐν Λονδίνῳ ἐναντίον τοῦ Λόυδ Τζώρτζ. Μετὰ τὴν διάδοσιν τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης ὁ Μιλλεράν καὶ ὁ Λόυδ Τζώρτζ ἀνέβαλον τὴν διάσκεψιν τῆς Βουλώνης.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ.

Σ. Κ. Φ. Τώρα ὁ δολοφόνος εἶνε Κυριάκης καὶ ὄχι Τσερέπης. Ἄρα γε εἶνε Κρής; διότι μετὰ τὸν Μανώλην ὁ Κυριάκης εἶνε τὸ σύνηθες ἐν Κρήτῃ ὄνομα. Καὶ ὁ ἕτερος τῶν υἱῶν τοῦ κ. Βενιζέλου ὀνομάζεται Κυριάκης.

Παραδόξως ὅλως σιγᾷ ἐπιμόνως ὁ Ρέουτερ περὶ τῆς ἀποπείρας.

ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Μεγάλη βεβαίως εἶναι ἡ γενομένη καταστροφὴ ὑπὸ τοῦ ἐπιδραμόντος παρασιτικοῦ συρφετοῦ κατὰ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τοῦ ἀντιπολιτευομένου Τύπου, ἀλλὰ μετὰ τούτων διεπράχθη στυγερώτατον ἔγκλημα ἡ μεμελετημένη δολοφονία τοῦ **Ἰωάν. Στεφ. Δραγούμη** νέου πολιτικοῦ ἀνδρὸς μεγάλου καὶ ὑψηλοῦ πολιτικοῦ σταδίου.

Ἡ οἰκογένεια Δραγούμη ἐκ Μακεδονίας προερχομένη ἔχει ἀποκτήσῃ ἤδη ἀπὸ τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως ἀπαράγραπτα δικαιώματα ἐπὶ τῆς τιμῆς καὶ τοῦ σεβασμοῦ τοῦ ἔθνους, διότι ὁ πατριάρχης αὐτῆς Ἰωάννης Δραγούμης ἐγένετο ἀγωνιστὴς καὶ γεν. γραμματεὺς τῆς ἐν Πόρῳ ἐθνικῆς Συνελεύσεως, γράψας πρὸς πολλοῖς καὶ τὰ κατὰ τὴν συνέλευσιν ταύτην καὶ σκηνογραφίας τῶν ἡρώων καὶ τῆς τότε καταστάσεως ἐν τῇ ἀνισταμένῃ ἀλλὰ περικαύστῳ Ἑλλάδι, ἡ γλῶσσα δὲ τῶν ἔργων του εἶναι τόσον ὀρθοεπὴς καὶ εὔληπτος καὶ ὁμαλὴ ὥστε πρὸ δεκάδων ἐτῶν ἤδη ἀποσπάσματα τούτων χρησιμοποιοῦνται ὡς ἀναγνώσματα εἰς τὰς πρώτας γυμνασιακὰς τάξεις.

Ὁ Στέφ. Δραγούμης, υἱός του, διακεκριμένος νομομαθὴς καὶ ἐπὶ μακρὸς περιόδους βουλευτὴς Μεγαρίδος καὶ ὕστερον Ἀττικῆς ἀναδειχθεὶς καὶ ὡς πολίτης καὶ ὡς πολιτικὸς ἐντιμότατος καὶ χρηστότατος ἐγένετο καὶ θερμὸς πατριώτης πάσης ἐπιλαμβανόμενος εὐκαιρίας πρὸς προαγωγὴν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν ἐθνικῶν δικαίων ἐν ταῖς ὑποδούλοις Ἑλληνικαῖς χώραις. Συνεδέθη μετὰ ἀρχαίας οἰκογενείας Ἀθηνῶν καὶ ἀνεδείχθη ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπὸ τὸν ἀοίδιμον Χ. Τρικούπην καὶ ἐγένετο πρωθυπουργὸς μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1909, θεωρῶν δὲ καθῆκον του νὰ προσφέρῃ πάντοτε τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τὴν πατρίδα ὁπουδήποτε καλούμενος, ἀπεδέχθη τὴν Γεν. Διοίκησιν Κρήτης καὶ ὕστερον τῆς Μακεδονίας πολυτίμους παρασχόμενος ὑπηρεσίας εἰς ἀμφότερα τὰ Ἑλληνικὰ ταῦτα τμήματα καὶ εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἀγαθῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλην. Ἐπικρατείας.

Ὁ υἱὸς τούτου **Ἰωάννης Δραγούμης**, ὁ τόσον τραγικῶς καὶ πρωΐμως δολοφονηθεὶς πιστὸς εἰς τὰς μεγάλας καὶ τιμίας οἰκογενειακὰς παραδόσεις μετὰ λαμπρὰς καὶ πρωΐμους σπουδὰς ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Εὐρώπῃ περὶ τὰς ἠθικοπολιτιστικὰς ἰδίᾳ ἐπιστήμας ἀφιερώθη ὅλος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους ὅλου προκινδυνεύων πολλάκις, ὡ ἐν Μα-

κεδονίᾳ, ὅπου ἐγένετο εἷς τῶν κυριωτέρων καὶ ἐρατηριωτέρων ὀργανωτῶν τοῦ κατὰ τῶν Βουλγάρων ἀγῶνος, οὗτινος πρῶτον θῦμα ἔπεσεν ὁ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρός του ἀείμνηστος **Παῦλος Μελᾶς.**

Ἐπὶ τῆς πρώτης πρωθυπουργίας τοῦ κ. Βενιζέλου ὁ Ἰωάννης Δραγούμης διηύθυνε τὸ Ἀνατολικὸν Τμῆμα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, καθότι εἰδικῶς εἶχε καταγίνει εἰς τὴν μελέτην τῶν τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἀλυτρώτου, καὶ ὡς τοιοῦτος ἀπέβη ἡ δεξιὰ χεὶρ τοῦ κ. Λ. Κορομηλᾶ καὶ τοῦ κ. Βενιζέλου κατὰ τὴν ἐποχὴν ἰδίᾳ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων.

Ἀπὸ φύσεως τολμηρὸς καὶ δραστήριος ἐγένετο ὁ κύριος εἰσηγητὴς καὶ ὑποστηρικτὴς τῶν ἐπαναστάσεων τῶν Νήσων Σάμου, Ἰκάρου καὶ Καστελλορίζου, οὗτινος οἱ κάτοικοι εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης καὶ τιμῆς ἐπωνόμασαν καὶ τὴν πλατεῖαν τῆς πόλεώς των «Ἰωάννης Δραγούμης».

Κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου διετέλει πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῇ Ρωσικῇ Αὐλῇ ἐν Πετρουπόλει, θέσις τὰ μάλιστα σπουδαία καὶ ἐμπιστευτικὴ πάντοτε μὲν μάλιστα δὲ κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκείνας, ὁπόθεν παραιτηθεὶς ἐπεδόθη εἰς τὴν ἐνεργὸν ἐν Ἑλλάδι πολιτικὴν ἐκλεγεὶς βουλευτὴς Φλωρίνης ἐν Μακεδονίᾳ.

Συνέγραψεν ἔργα ἐθνικὰ καὶ πολεμικὰ ἰδίᾳ διηγήματα ὑπὸ ψευδώνυμον Ἴδας καὶ ἐξέδιδε μετ' ἄλλων διακεκριμένων χειριστῶν τοῦ καλάμου τὴν «Πολιτικὴν Ἐπιθεώρησιν» ἓν τῶν σοβαρωτάτων ὀργάνων τοῦ Ἑλλην. Τύπου.

Κεκηρυγμένος ὑπὲρ τῆς Συνεννοήσεως διεφώνει πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον ὡς πρὸς τὸν χρόνον καὶ τοὺς ὅρους τῆς ἐξόδου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον. Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου ἐξ Ἑλλάδος, ἐξωρίσθη μετ' ἄλλων ἀντιπολιτευομένων εἰς Κορσικὴν καὶ μετακληθεὶς ἐκεῖθεν μετετοπίσθη εἶτα εἰς Σκόπελον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐξορίᾳ διάγων δὲ ἔπαυεν ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων, δύο δὲ ὑπέβαλεν ὑπομνήματα πρὸς τὸ προεδρεῖον τῆς Συνδιασκέψεως τῆς εἰρήνης.

Ὡς ἀντιπολιτευόμενος ὁ Ι. Δραγούμης ἐκράτησεν ὑψηλὰ τὴν σημαίαν τοῦ πολιτικοῦ ἀγῶνος χωρὶς προσωπικῆς ἐμπαθείας καὶ κομματικῶν ἐκτραχηλισμῶν ἦτο δὲ ἐνδεδειγμένος καὶ παρὰ τῷ κοινῷ καὶ παρὰ τοῖς πολιτικοῖς κύκλοις ὡς πολιτικὸς ἡγέτης ἐν προσεχεῖ μέλλοντι.

Διὰ τῆς στυγερᾶς δολοφονίας του ὁ πολιτικὸς τῆς μεγάλης Ἑλλάδος κόσμος ἀπώλεσεν ὑπέροχον μέλος αὐτοῦ, τὸ ἔθνος δὲ ἀπέβαλε πολιτικὸν ἄνδρα ἐν πλήρει ἀκμῇ καὶ ἐπὶ τῆς [illegible] πρὸς μέγα στάδιον πολιτικόν.

ΔΙΑ ΤΟ ΝΕΟΝ ΖΗΤΗΜΑ
ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΔΑΜΙΑΝΟΥ

Ὁ «Πάνταινος» ὄργανον τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τοῦ νέου προκληθέντος ἐν Ἱεροσολύμοις ζητήματος διὰ τὸν Πατριάρχην Δαμιανὸν γράφει τὰ ἑπόμενα:

Ἵνα τὸ εὐσεβὲς Ὀρθόδοξον σύστημα ἔχῃ σαφῆ γνῶσιν τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις συμβαινόντων λυπηρῶν, δημοσιεύεται ἐνταῦθα τηλεγράφημα τῆς ἐκεῖ σεπτῆς Ἱεραρχίας πρὸς τὴν ἐκκλησίαν Ἀλεξανδρείας, ἔχον κατὰ λέξιν οὕτω·

Ἱερουσαλήμ, 3. 8. 20.

Μακαριώτατον Πατριάρχην Φώτιον, Ἀλεξάνδρειαν.

Καταγγείλαντες καὶ ἐκκαλεσάμενοι πρὸ τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν Πατριάρχην Δαμιανόν, διεκόψαμεν μετ' αὐτοῦ πᾶσαν σχέσιν, συνῳδὰ τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς κανόσι. Παρακαλοῦμεν συντόνως ἐνεργῆσαι ἅμα τῇ λήψει τῆς κατηγορίας (*acto d' accusation*).

Πτολεμαΐδος Κελαδίων, Ναζαρὲτ Γλυκέριος, Λύδδης Νικόδημος, Θαβωρίου Σωφρόνιος, Κυριακουπόλεως Βασίλειος καὶ Φιλαδελφείας Εὔδωρος.

(Ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ Γραφείου).

Εἰς διασάφησιν τοῦ προηγουμένου τηλεγραφήματος, ἐξακολουθεῖ ὁ «Πάνταινος» συντελοῦσι καὶ τὰ ἑξῆς ἐπιστελλόμενα ἡμῖν ἐξ Ἱεροσολύμων.

«Τὰ ἡμέτερα πράγματα ἔφθασαν ἤδη εἰς τὸ ἐξώτερον σημεῖον. Τοῦ Δαμιανοῦ εἰς τὰς πεισμόνους αὐτοῦ ἀντιλήψεις ἐμμένοντος, ἡ Ἱεραρχία σύμπασα, μετὰ τὴν μοναδικὴν συνοδικὴν συνεδρίαν τὴν ὁποίαν συνεκρότησε μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἐξ Αἰγύπτου τῆς διὰ τὴν σύναψιν δανείου ἀποσταλείσης Ἐπιτροπῆς καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν διημείφθησαν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Ἱεραρχίας, καὶ μάλιστα τοῦ Φιλαδελφείας Εὐδώρου καὶ τοῦ Δαμιανοῦ, τοιαῦτά τινα, τὰ ὁποῖα μόνον προφορικῶς νὰ λεχθῶσι δύνανται, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἔγγραφον, δι' οὗ καθιστᾷ αὐτῷ γνωστὸν ὅτι αὕτη ἀνεφέρθη εἰς τὰς Ἐκκλησίας καταγγέλλουσα αὐτὸν καὶ καθιστῶσα αὐτὸν ὑπόλογον, ἀπέναντι τοῦ συνόλου τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν, τῶν ὁποίων καὶ θὰ ἀναμείνῃ τὴν ἐτυμηγορίαν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπεφασίσθη ἡ διακοπὴ πάσης μετ' αὐτοῦ ἐπικοινωνίας τῆς Ἱεραρχίας, ἀνακοψάσης πᾶσαν τελετουργικὴν πρᾶξιν, ἤτοι τὰς κατὰ τὰ Σαββατοκύριακα χοροστασίας ἐν τῷ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως, τὰς νυκτερινὰς ἀρχιερατικὰς λειτουργίας, ὡς καὶ τὰς ἀλλαχοῦ τελετάς. Τοιουτοτρόπως ἐπῆλθε τελεία διάστασις μεταξὺ Πατριάρχου καὶ Ἱεραρχίας, διακοπὴ τῶν Συνοδικῶν ἐργασιῶν. Ἐν ἑνὶ λόγῳ εὑρισκόμεθα καὶ πάλιν πρὸ νέας ἀποκηρύξεως λανθανούσης, μέχρι τῆς γνωμοδοτήσεως ἐπὶ τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως τῶν Ἐκκλησιῶν».

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙ ΤΗι ΕΙΡΗΝΗι

Τῇ π. Κυριακῇ περὶ ὥραν 10. 30' π.μ. ἐτελέσθη ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ Ἁγ. Ἰωάννου δοξολογία κατανυκτική, ἧς προέστη ὁ Πανοσιολογ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰουβενάλιος μετὰ τοῦ Ἐξάρχου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Ἱερωνύμου.

Ἐπειδὴ ἡ προειδοποίησις ἐγένετο ἀργά πως καὶ οὐχὶ ἐν εὐρείᾳ κυκλοφορίᾳ, τὸ πλεῖστον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρθοδόξου Κοινοῦ ἠγνόησεν αὐτὴν διὰ τὸ ἀπόκεντρον δὲ τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ καὶ ἡ πανηγυρικὴ κωδωνοκρουσία τῶν κωδώνων του δὲν ἐγένετο γενικῶς ἀντιληπτὴ οὔτε ὁ σκοπὸς αὐτῆς. Διὰ ταῦτα πάντα ἡ συρροὴ τοῦ κόσμου ἐγένετο πολὺ ἀραιά.

Παρέστησαν κατ' αὐτὴν ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Ἕλληνος προξένου, ὁ προεδρεύων τῆς Σχολ. Ἐπιτροπείας μετὰ τοῦ κ. Γυμνασιάρχου, ὁ κ. Κληρίδης πρόεδρος τοῦ Δ. Συνδέσμου καὶ τινὲς τῶν κ.κ. καθηγητῶν, διδασκάλων καὶ ἀραιοὶ πολῖται.

Ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰουβενάλιος πρὸ τῆς τελετῆς εἶπε διὰ βραχέων ἀλλ' ἁδρῶν τὸ νόημα περὶ τῆς συναρωγῆς τῆς Θείας Προνοίας εἰς τὴν τόσον ἐξαισίαν εὐόδωσιν τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων ἡμῶν, καθόσον ἐγένετο αὐτὸς αὐτήκοος μάρ[τυς] ἐν Μόσχᾳ διάγων κατὰ τὰ πρῶτα τοῦ μεγάλου πολέμου ἔτη. Ἐν γενικῇ συνελεύσει κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ὅπου καὶ αὐτὸς παρέστη προσδοκῶν ν' ἀκούσῃ ἀναγνωριζόμενα τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια ἤκουσε τοὐναντίον νὰ μελετῶσι ποῦ θὰ ἀπεπέμπετο ὁ Ἕλλην Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ἀντικαθιστάμενος ὑπὸ τοῦ Βλαδιμήρου Μητροπολίτου Μόσχας ὅστις εἶχε διατάξῃ καὶ τὴν κατασκευὴν βυζαντινῶν ἱερατικῶν στολῶν καὶ ἐπροπονεῖτο μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν ἐπισκόπων εἰς τὴν βυζαντινὴν τάξιν τῶν τελετῶν ἐν τῇ Ἁγ. Σοφίᾳ.

Ὅτε δὲ ἀνηγγέλθη ἐν Ρωσσίᾳ ἡ κατοχὴ τῆς Τραπεζοῦντος, συνῆλθον εἰς ἔκτακτον καὶ πολυθόρυβον συνέλευσιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου τούτου, οἱ Ρῶσσοι ἐπίσκο[ποι] [illegible] ἐπιβιβασθῶσιν ὡς τάχιστα διὰ Κ)πολιν, ἵνα προλάβωσι τὸν Ἕλληνα Πατριάρχην διὰ τὴν ἐν τῇ Ἁγ. Σοφίᾳ δοξολογίαν.

Ὅτε δὲ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις προέτεινεν εἰς τοὺς Συμμάχους νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸν πόλεμον ἡ Ἑλλὰς ἐὰν ἡ Βουλγαρία ὑποχρεωθῇ νὰ πολεμήσῃ παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων ἢ νὰ ἐξαναγκασθῇ πρὸς τοῦτο, ἄλλως νὰ κηρυχθῇ πόλεμος πρῶτον κατ' αὐτῆς, ὁ ρῶσος Καγκελλάριος κ. Σαζόνωφ εἶπεν ὅτι ἀλγεῖ τὴν καρδίαν τοιαῦτα ἀκούων, οὐδ' εἶναι δυνατὸν ἡ Ρωσία νὰ πολεμήσῃ κατὰ ἔθνους Σλαυϊκοῦ.

Ταῦτα ἀνακαλῶν ἐν τῇ μνήμῃ καὶ ἀποβλέπων εἰς τὰ τελούμενα σήμερον ὀφείλει νὰ ἀποδώσῃ τὴν ἔκβασιν ταύτην εἰς τὰς ἀνεξερευνήτους βουλὰς τοῦ δικαίου Θεοῦ.

Ἐγένετο μετὰ τοῦτο ἡ δοξολογία καὶ λίαν ἐπικαίρως ἐψάλησαν τὰ ἐκκλησιαστικὰ θούρια «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν Σου...» καὶ «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.»

Ἀνεπέμφθησαν προσέτι εὐχαριστίαι ἐπὶ τῇ διασώσει τοῦ κ. Βενιζέλου ἀπὸ τῆς δολοφονικῆς ἀποπείρας. Πανηγυρικὸν εἶπεν ὁ κ. Ἰω. Κληρίδης δικηγόρος καὶ τὴν ὡραίαν τελετὴν κατέστεψεν ὁ πολυχρονισμὸς τοῦ Βασιλέως, καὶ αἱ ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἑλλην. Ἔθνους τῶν Συμμάχων, τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ κ. Βενιζέλου.

Πρὸς πανηγυρισμὸν ἀντάξιον τῶν μεγάλων ἐθνικῶν εὐτυχημάτων νέα θὰ παρασχεθῇ εὐκαιρία κατὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Τουρκικῆς Συνθήκης εἰρήνης ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, ὅτε πεποίθαμεν ὅτι οἱ ἁρμόδιοι θὰ ἐνεργήσωσιν ἐν καιρῷ τὰ δέοντα.

ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς π. Τρίτης ἐγένετο δεκτὴ ἀντιπροσωπεία παρὰ τῷ Μ. Ἁρμοστῇ τῆς ἐν Λευκωσίᾳ συγκροτηθείσης γεωργικῆς συνελεύσεως τῶν ἀντιπροσώπων 38 χωρίων καὶ ὑπέβαλε τὰ κατ' αὐτὴν διατυπωθέντα αἰτήματα ἤτοι:

1) Ἄρσιν τῆς διατιμήσεως τῶν σιτηρῶν.

2) Ἄδειαν πρὸς ἐξαγωγὴν τοῦ ἡμίσεος τῆς συγκομιδῆς τῆς κριθῆς.

3) Μεγαλειτέραν κυβερνητικὴν ἐνέργειαν πρὸς ἐπέκτασιν ἀνὰ τὴν νῆσον τῶν ἀγροτικῶν συνεργατικῶν ἑταιρειῶν καὶ γενναίαν πρὸς αὐτὰς παροχὴν χρηματικῶν δανείων ὑπὸ τύπον τρέχ. λογαριασμοῦ.

Ἡ Α. Ε. ὁ Ἁρμοστὴς ἀπαντῶν εἶπεν ὅτι ὡς πρὸς τὴν διατίμησιν λόγοι γενικοῦ ἐνδιαφέροντος ἐπιβάλλουσιν αὐτήν, οἵτινες ἅμ' ὡς παύσωσι θὰ ἀρθῇ καὶ ἡ διατίμησις.

Δι' ἐξαγωγὴν ἀκριβῶς φρονεῖ ὅτι ἡ ἐσοδεία ὑστέρησε κατὰ 15—20 ο)ο τῆς ὑπολογισθείσης, ἐλλείπουσι δὲ τώρα καὶ αἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη παρακαταθῆκαι, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἱκανὸν περίσσευμα καὶ ἐπὶ τούτοις ἡ Κυβέρνησις ἐκτελεῖ σύστασιν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τόπου ὅπως ἀπαγορευθῇ ἡ ἐξαγωγὴ σιτηρῶν μέχρι τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς προσεχοῦς ἐσοδείας.

Τὸ περὶ Γεωργ. Συνεργ. Ἑταιρειῶν αἴτημα ἡ Κυβέρνησις θὰ μελετήσῃ σοβαρῶς.

ΙΑΜΑΤΙΚΑΙ ΠΗΓΑΙ ΕΝ ΠΑΦΩι

Ἡ Θρον. Ἐπιτροπεία τῆς Μητροπ. Πάφου ἐξεχώρησεν ἐπὶ μίαν πεντηκονταετίαν εἰς τοὺς κ. κ. Νεοφ. Νικολαΐδην βουλευτήν, καὶ Ζαφ. Μαλαματένιον δικηγόρον, τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν παρὰ τὴν Γιόλου ἐν Πάφῳ ἰαματικῶν πηγῶν, οἵτινες ἀνέλαβον τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀνεγείρωσι τοὺς ἀναγκαιοῦντας λουτρῶνας καὶ ξενῶνας καὶ νὰ καταβάλλωσιν ἐτησίως ὡρισμένα δικαιώματα εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Μητροπόλεως.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς 50ετίας πᾶσαι αἱ ἐγκαταστάσεις καὶ τὰ οἰκήματα θὰ περιέλθουν εἰς τὴν κυριότητα τῆς Μητροπόλεως ἀντὶ τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀξίας των.

Δι' ἀναλύσεως τὰ ἰαματικὰ ὕδατα Γιόλου εὑρέθησαν κατάλληλα διὰ τὴν θεραπείαν δερματικῶν νόσων καὶ ρευματισμῶν, ἐφάμιλλα πρὸς τὰ τῶν Μεθάνων ἐν Ἑλλάδι καὶ τοῦ *Aix—les—Bains* ἐν Γαλλίᾳ.

Ο ΟΘΕΛΛΟΣ ΕΝ ΚΙΝ[ΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩ]

Ὁ Κινηματογράφος φὲς ἔσχε μεγάλην ἐπιτυχίαν ἐν ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ διὰ τῆς παραστάσεως τοῦ «Μαύρου τῆς Ἐνετίας» τοῦ μεγάλου βρεττανοῦ βάρδου Σαιξπήρου. Ὁ εὐρύτατος περίβολος εἶχε κατακλυσθῇ ὅλος ὑπὸ πυκνοτάτου πλήθους θεατῶν πάσης τάξεως.

Ἡ κατάπυκνος αὕτη συρροὴ μετὰ τὴν μεγάλην ἀραίωσιν τῶν θεατῶν τοῦ κινηματογράφου ἐμφαίνει τὴν ἀξιέπαινον ἐκτίμησιν τοῦ Λευκωσιατικοῦ κοινοῦ πρὸς θεάματα σοβαρὰ καὶ ὑψηλὰ καὶ δὴ σχετιζόμενα πρὸς τὴν ἱστορίαν τῆς Κύπρου, καὶ διὰ τοῦτο ποιούμεθα μνείαν τῆς ἐξαιρετικῆς ταύτης κινηματογραφικῆς ἐπιτυχίας.

Χθὲς ἡ παράστασις ἔληξεν εἰς τὴν ἀπόβασιν τοῦ «Μαύρου τῆς Ἐνετίας» ἐπὶ τοῦ ἐνετικοῦ στόλου εἰς Ἀμμόχωστον, καὶ ἡ ὑπολειπομένη τοῦ δράματος ἐξέλιξις θὰ γίνηται ἐν Ἀμμοχώστῳ καὶ ἐν τῷ Πύργῳ τοῦ φρουρίου αὐτῆς ἐπικαλουμένῳ σήμερον τοῦ «Ὀθέλλου».

Η ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΟΙΤΑΛΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

(Διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πρακτορείου)

Ἀθῆναι, 10.— Ἡ Συνθήκη τῆς Εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρκίας ὑπεγράφη ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ἡ ὑπογραφὴ θὰ ἑορτασθῇ ἐν Ἀθήναις πιθανῶς τῇ παρουσίᾳ τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ἡ «Ἑστία» πληροφορεῖται ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα συμφωνία μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν Δωδεκανήσων καὶ ἥτις συμφωνία ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ ὑπογράψῃ τὴν συνθήκην, ὁρίζει ὅτι ἡ Ἰταλία ἀποδίδει εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅλας τὰς νήσους πλὴν τῆς Ρόδου.

Ἂν ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Κύπρος ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα, θὰ λάβῃ χώραν μετὰ 15ετίαν δημοψήφισμα ὑπὸ τὸν αὐστηρὸν ἔλεγχον τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐθνῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Ρόδος θὰ τύχῃ εὐρείας αὐτονομίας.

Ἡ Ἑλλὰς ὑποχρεοῦται νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Ἰταλικὴν Ἀρχαιολογικὴν Σχολὴν ἐν Ἀθήναις τὴν προτίμησιν δι' ἀνασκαφὰς ἐν τῇ νήσῳ Κῷ.

Τὸ Καστελλόριζον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ Ἰταλία λαμβάνει διοικητικὴν ἐντολήν, τυγχάνει ἐπίσης καθεστῶτος αὐτονόμου.

Ἀθῆναι, 11.— Μετὰ τῆς Τουρκικῆς Συνθήκης ὑπεγράφη χθὲς συμφωνία Ἑλληνοϊταλικὴ καὶ σύμβασις σχετικὴ μὲ τὰς ζώνας ἐπιρροῆς ἐν Μικρασίᾳ. [illegible] Σερβία καὶ Χεγγιάζη δὲν ὑπε[illegible]

Ἡ εἴδησις τοῦ μεγάλου [illegible] γεγονότος ἐγένετο δεκτὴ ἐν Ἀθήναις μετ' ἐξάλλου καὶ ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ.

Ὁλόκληρος ἡ πόλις ἐσημαιοστολίσθη, κανονιοβολισμοὶ ἐρρίφθησαν καὶ οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἔκρουον χαρμοσύνως.

Πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ καταστήματα ἔκλεισαν, δημόσιοι δὲ κήρυκες ἔφιπποι, προπορευομένων μουσικῶν, διέσχιζον τὰς ὁδοὺς ἀναγγέλλοντες τὸ εὐτυχὲς γεγονός.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀθῆναι, 13 Αὐγούστου 1920 — Ἐφημερίδες τῶν Παρισίων ἀναγράφουσιν ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀρμενικῆς Δημοκρατίας Ἀχαρονιὰν προέβη εἰς ἐπίσημον δήλωσιν εἰπὼν ὅτι ἡ Ἀρμενία παραιτεῖται τῆς Τραπεζοῦντος ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας τοῦ Πόντου εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν ὑποστήριξιν ἣν παρέσχεν ὁ Βενιζέλος ὑπὲρ τῆς Ἀρμενικῆς ὑποθέσεως. Ἀποδίδεται μεγάλη σημασία εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἀρμενία παραχωρεῖ ἑκουσίως τὴν Τραπεζοῦντα, τὴν ὁποίαν ὁ Οὐΐλσων καὶ ἄλλαι Δυνάμεις εἶχον καθορίσει ὡς διέξοδον τῆς Ἀρμενίας.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτὴς τοῦ Λονδινείου «Ἡμερησίου Ταχυδρόμου» τηλεγραφεῖ ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν Ρώσσων Μπολσεβίκων ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Μουσταφᾶ Κεμὰλ ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ τῷ ἀποστείλῃ στρατεύματα παρὰ μόνον ἀξιωματικοὺς διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν δυνάμεών του.

Ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τῆς Ἀθηναϊκῆς «Πατρίδος» πληροφορεῖται ὅτι ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν εἰς τὰς Συμμάχους Κυβερνήσεις ὅτι ἐντὸς δύο μηνῶν θὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀναληφθεῖσαν ὑποχρέωσιν διὰ τῆς Ἰταλοελληνικῆς συμφωνίας ὅπως παράσχῃ εὐρεῖαν αὐτονομίαν εἰς τὴν Ρόδον καὶ τὸ Καστελλόριζον.

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Σμύρνης, ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς Τουρκικῆς Συνθήκης αἱ Ἑλληνικαὶ Ἀρχαὶ Σμύρνης κατέλαβον τὰς ὑπηρεσίας ἐκείνας, αἵτινες εἶχον ἀπομείνει εἰσέτι εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων.

Ἐκ Παρισίων ἀγγέλλεται ὅτι εἰς δεῖπνον δοθὲν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ὑπογραφῆς τῆς Συνθήκης, ὁ Βενιζέλος ἤγειρε πρόποσιν δι' ἧς ἐξῆρε τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας ἥτις εἶχε πάντοτε ὡς γνώμονα τὰς ἑκάστοτε παρουσιαζομένας εὐκαιρίας χωρὶς νὰ δεικνύεται ἄπληστος, προσθέσας ὅτι Κράτη κατεστράφησαν λόγῳ ὅτι αἱ διεκδικήσεις των ἦσαν ὑπερβολικαί.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ.

Ο ΕΛΛΗΝ. ΣΤΡΑΤΟΣ ΩΣ ΑΠΕΙΛΗ

[illegible] γραφεῖ σὺν ἄλλοις καὶ τάδε:

«Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις δημοσιεύει σύνοψιν τῶν συζητήσεων ἐν τῷ συμβουλίῳ τοῦ Στέμματος. Τὰ τελευταῖα τηλεγραφήματα τοῦ Ρεσὶτ πασᾶ (προέδρου τῆς τουρκικῆς ἀντιπροσωπείας ἐν Παρισίοις) ἔφερον εἰς γνῶσιν τῆς Πύλης τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν ἐν Σπὰ ὅπως ἡ Κωνσταντινούπολις καταληφθῇ ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων, ἐὰν οἱ Τοῦρκοι ἀρνηθῶσι νὰ ὑπογράψωσιν. Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη ἀπεφάσισε τὴν στάσιν τοῦ συμβουλίου. Ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ἐψήφισαν ὑπὲρ τῆς ὑπογραφῆς πλὴν τοῦ στρατηγοῦ Ριζᾶ πασᾶ, ἀποσχόντος».

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ
ΛΑΡΝΑΚΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩι 1910

Ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς ἰσότιμον πρὸς τὰς ἐν Ἑλλάδι δημοσίας Ἐμπορικὰς Σχολὰς διὰ διατάγματος Ἀριθ. 43456 τῆς 14ης Ὀκτωβρίου 1914 τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

[Πλήρης Ἑλληνο-Ἀγγλο-Γαλλικὴ Σχολὴ ἡ τελειοτέρα ἐν Κύπρῳ καὶ Ἀνατολῇ ἐπιχορηγουμένη ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων Ἑλλάδος, Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Μητροπόλεως Κιτίου, Μονῆς Κύκκου, Μονῆς Ἁγ. Γεωργίου, Ναοῦ Ἁγ. Λαζάρου, Δήμου Λάρνακος κ.λ.π. κ.λ.π.]

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἐμπορικὸν Λύκειον σκοπὸν ἔχει τὴν διὰ καταλλήλου διδασκαλίας τῆς τε Ἑλληνικῆς καὶ ξένων γλωσσῶν καὶ ἐμπορικῶν καὶ ἐγκυκλίων μαθημάτων προπαρασκευὴν τῶν εἰς αὐτὸ φοιτώντων διὰ τὸ ἐμπόριον, τὰς τραπεζιτικὰς ἐργασίας καὶ διάφορα ἄλλα πρακτικὰ στάδια.

Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1920—21 θὰ διδάξωσιν ἐν τῷ Παγκ. Λυκείῳ δεκατέσσαρες διπλωματοῦχοι πεπειραμένοι καὶ εἰδικοὶ καθηγηταὶ τὰ ἑλληνικά, ἀγγλικά, γαλλικά, θρησκευτικά, μαθηματικά, φυσικά, ἱστορίαν, ἐμπορευματολογίαν, ἱστορίαν ἐμπορίου, γεωγραφίαν, ἐμποριολογίαν, λογιστικήν, ἀλληλογραφίαν (ἑλληνικήν, ἀγγλικήν, γαλλικήν,) πολιτικὴν οἰκονομίαν, ἐμπορικὸν δίκαιον, δακτυλογραφίαν, στενογραφίαν, καλλιγραφίαν, ἰχνογραφίαν καὶ γυμναστικήν.

Ἀπεφοίτησαν ἐκ τῆς Σχολῆς ἀπὸ τοῦ 1914 μέχρι τοῦ 1920 77 ἀπόφοιτοι, ἅπαντες ἐργαζόμενοι μὲ ἱκανοποιητικοὺς μισθοὺς εἰς διάφορα Κυβερνητικά, Βιομηχανικά, Ἐμπορικὰ καὶ Τραπεζιτικὰ Καταστήματα κ.τ.λ. ἐν Κύπρῳ, Αἰγύπτῳ καὶ Ἑλλάδι, ἄλλοι δὲ ἐπιδοθέντες εἰς ἄλλας ἐργασίας. Ἀπόδειξις ἀρκετὰ ἐνδεικτικὴ τοῦ ἔργου καὶ τῆς προόδου τοῦ Λυκείου εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, οἵτινες φοιτῶσι κατ' ἔτος εἰς αὐτό· τὸ 1911—12 ἤτοι κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ, ἐφοίτησαν εἰς αὐτὸ 51 μαθηταί, τὸ 1912—13 ἐφοίτησαν 53, τὸ 1913—14 72, τὸ 1914—15 111, τὸ 1915—16 125, τὸ 1916—17 148, τὸ 1917—18 156, τὸ 1918—19 172 καὶ τὸ 1919—20 210.

Τὸ Παγκ. Λύκειον διατηρεῖ οἰκοτροφεῖον, ἐν ᾧ διαιτῶνται πάντες οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν μαθηταὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐν Λάρνακι συγγενεῖς ἐνδιαφερομένους περὶ αὐτῶν.

Ἔναρξις λειτουργίας οἰκοτροφείου 15)28 Σεπτεμβρίου 1920.

Ἅπαντες οἱ μέλλοντες νὰ προσέλθωσιν εἰς εἰσιτήριον ἢ κατατακτήριον ἐξέτασιν οἱ προοριζόμενοι δηλαδὴ διὰ τὴν προπαιδευτικὴν ἢ τὰς ἐμπορικὰς τάξεις τοῦ Λυκείου ὀφείλουσιν ἀπαρεγκλίτως νὰ εὑρίσκωνται ἐν Λάρνακι ἀπὸ τῆς 8)21 Σεπτεμβρίου 1920.

ΔΙΔΑΚΤΡΑ. Προπαιδευτικὴ τάξις £ 3. Τάξις Α'. £ 4. Τάξις Β'. £ 5. Τάξις Γ'. £ 6. Τάξις Δ'. £ 7. Τάξις Ε'. £ 8 ἐτησίως, καὶ πλέον σελλίνια δέκα ὡς ἐξέταστρα.

ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΑ. £ 30 δ' ἕκαστον σχολικὸν ἔτος. Τὸ Οἰκοτροφεῖον δὲν λειτουργεῖ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα.

Τὰ μαθήματα ἄρχονται τακτικῶς τὴν 18)1 Ὀκτωβρίου 1920.

Ἀκροαταὶ δὲν γίνονται δεκτοὶ ἐν τῷ Λυκείῳ.

Ἀπευθυντέον διὰ κανονισμοὺς καὶ πληροφορίας

Ο. ΕΥΡΥΒΙΑΔΗΝ ΛΑΡΝΑΚΑ.
Ταχ. Κιβ. Ἀρ. 23.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ καταστήσωμεν γνωστὸν εἰς πάντας τοὺς μεθ' ἡμῶν συναλλαττομένους, ὅτι ἀπὸ τῆς 1)14 Αὐγούστου 1920 ἡ ὀνομασία τοῦ καταστήματος καὶ ἡ ὑπογραφή μας θέλει εἶσθαι

ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΣ Ι. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

καὶ οὐχὶ Ε. Ι. Ἀντωνιάδης ὡς μέχρι σήμερον.

Καθιστῶμεν δ' ἐπίσης γνωστόν, ὅτι ταχυδρομικὴ ἡμῶν διεύθυνσις εἶναι ἡ νέα ὀνομασία τοῦ Καταστήματός μας δηλ. πλῆρες τὸ Ὀνοματεπώνυμον ἡμῶν.

Κτῆμα Πάφος τῇ 28)10)8)1920.

Μετὰ τιμῆς
ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΣ Ι. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
(6-1)

ΚΑΙΝΟΥΡΓΕΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΝ ΒΑΡΩΣΙΟΙΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ Κοινοῦ ὅτι ἔφερον καινούργες αὐτοκίνητον ἐν Βαρωσίοις τὸ ὁποῖον θὰ διαθέσω διὰ ταξείδια ἰδίως διὰ τὴν Μονὴν τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου. Οἱ ἐκ τῆς Λευκωσίας προσκυνηταὶ δύνανται νὰ φθάνωσιν σιδηροδρομικῶς εἰς Ἀμμόχωστον καὶ ἐκεῖθεν διὰ τοῦ Αὐτοκινήτου μου εἰς Ἁγ. Ἀνδρέαν κερδίζοντες οὕτω ἀρκετὴν διαφορὰν τοῦ πληρωνομένου ἀπ' εὐθείας ἀγωγίου.

Ἐκτελοῦνται ταξείδια εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀμμοχώστου ὡς καὶ εἰς ὅλην τὴν Κύπρον.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται ταχυδρομικῶς ἢ τηλεγραφικῶς πρὸς ἐμέ.

(2—1.) **Ν. Φ. Γεωργιάδης.**

ΜΕΓΑ ΒΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΜΟΡΦΩι

Μετὰ τετράμηνον ἐπιτυχεστάτην λειτουργίαν τοῦ ἡμετέρου Βαφείου εἴμεθα εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν νὰ ἀναλαμβάνωμεν πᾶσαν βαφικὴν ἐργασίαν ἐξ ὅλης τῆς Κύπρου καὶ μετὰ τὴν ταχεῖαν καὶ εὐσυνείδητον ἐκτέλεσιν αὐτῆς, ν' ἀποστέλλωμεν δι' ἐξόδων μας τὰ βαφέντα εἰς τοὺς πελάτας μας.

Βάφομεν δι' ἀναλλοιώτου καὶ στερεᾶς βαφῆς διαφόρων χρωμάτων ὑφάσματα μάλλινα, μεταξωτά, λινᾶ καὶ βαμβάκινα καὶ ἐνδύματα ἱερατικά, γυναικεῖα ἐνδύματα παντὸς εἴδους καὶ ποιότητος.

Ἀλλάσσομεν τὸν χρωματισμὸν κατὰ τὴν παραγγελίαν καὶ τὴν ἀρέσκειαν τῶν πελατῶν μας.

Μία δοκιμὴ πείθει πάντα πελάτην μας περὶ τῆς ἐντελείας τῶν βαφικῶν ἐργασιῶν μας.

Ἐν Μόρφῳ, 1 Αὐγούστου 1920.
Διατελοῦμεν κ.λ.π.
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΚΑΙ ΖΗΝΩΝ Χ. ΧΑΜΠΟΥΛΙΔΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΗ

ΖΗΝΩΝΟΣ Χ. ΓΑΛΑΤΗ ΚΑΙ
Κ. Β. ΟΛΥΜΠΙΟΥ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ἐκομίσθησαν ἐσχάτως δύο **αὐτοκίνητα καινούργη** τὰ ὁποῖα ἐνοικιάζονται διὰ ταξείδια εἰς ὅλην τὴν Κύπρον καὶ διὰ περιπάτους καὶ περιοδείας.

Εἶναι πολὺ κατάλληλα καὶ στερεὰ διὰ ταξείδια εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἁγ. Ἀνδρέου, Ἁγ. Παντελεήμονος καὶ Κύκκου, εἶναι δὲ ἡ καταλληλοτέρα εὐκαιρία διὰ τὰς προσεχεῖς πανηγύρεις καὶ ἐπισκέψεις.

Διὰ τὰ ἀγώγια καὶ ἄλλας πληροφορίας οἱ βουλόμενοι ἂς ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν κ. **Ζήνωνα Χ. Γαλάτην** ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἁγ. Κασσιανοῦ. (4—3)

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ σεβαστοῦ κοινοῦ ὅτι ἀπὸ τῆς 8)21 Ἰουλίου 1920 ἵδρυσα καὶ διατηρῶ ἐν τῇ ἀγορᾷ Χρυσοχόων ἐν Λευκωσίᾳ δι' ἴδιόν μου ἀποκλειστικῶς λογαριασμὸν μανάβικον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μιχαὴλ Σ. Γερώδη ὅστις θὰ ἐργάζεται ἐν αὐτῷ διὰ λογαριασμόν μου καὶ ἐπὶ μισθῷ.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 12)25)7)1920.
(2—2) **Μιχαὴλ Χριστοδούλου.**

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτρια
ΜΑΡΙΤΣΑ Ε. ΠΕΤΡΙΔΟΥ